

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 13 lipca 2025 r.

DOOŚ-WDŚIII.420.36.2024.AKu.19

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej k.p.a., po rozpatrzeniu odwołań wniesionych przez: [] 28 listopada 2024 r.,
Gminę i Miasto Nowe Skalmierzyce 27 listopada 2024 r., [] 2 grudnia 2024 r.,
[] 2 grudnia 2024 r. oraz zbiorowego odwołania wniesionego 2

[] od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 29 października 2024 r., znak: WOO-II.420.14.2023.EK.44, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Rozbudowa drogi krajowej nr 25 na odcinku Kokanin – Biskupice Ołoboczne”:

1. uchyla pkt I.2.1 decyzji w brzmieniu:

„Zaplecza budowy, bazy materiałowo-sprzętowe oraz place i miejsca postojowe pojazdów, maszyn i urządzeń budowlanych, w tym miejsca gromadzenia odpadów:

- a) utwardzić;
- b) wyznaczyć poza obrysem rzutu koron drzew;
- c) zlokalizować na terenach o niskich walorach szaty roślinnej poza obszarami chronionymi;
- d) zlokalizować w odległości co najmniej 100 m od terenów wymagających ochrony przed hałasem;
- e) nie lokalizować:
 - w miejscach występowania chronionych gatunków roślin i siedlisk przyrodniczych;
 - na obszarach podmokłych;
 - na terenach leśnych;

- na obszarach o płytkim występowaniu zwierciadła wód gruntowych;
- na obszarach o średnim lub wysokim zagrożeniu wód podziemnych;
- na terenach w obszarze dolin cieków naturalnych;
- w bezpośrednim sąsiedztwie – nie bliżej niż 20 m – od zbiorników wodnych, rowów melioracyjnych, w szczególności poza odcinkami w km ok: 3+750-7+000, 9+500-13+500 i 16+000-17+000.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zaplecza budowy, bazy materiałowo-sprzętowe oraz place i miejsca postojowe pojazdów, maszyn i urządzeń budowlanych, miejsca magazynowania mas ziemnych, miejsca magazynowania destruktu asfaltowego, w tym miejsca gromadzenia odpadów:

- a) utwardzić;
- b) wyznaczyć poza obrysem rzutu koron drzew;
- c) zlokalizować na terenach o niskich walorach szaty roślinnej poza obszarami chronionymi;
- d) zlokalizować w odległości co najmniej 100 m od terenów wymagających ochrony przed hałasem;
- e) nie lokalizować:
 - w miejscach występowania chronionych gatunków roślin i siedlisk przyrodniczych;
 - na obszarach podmokłych;
 - na terenach leśnych;
 - na obszarach o płytkim występowaniu zwierciadła wód gruntowych;
 - na obszarach o średnim lub wysokim zagrożeniu wód podziemnych;
 - na terenach w obszarze dolin cieków naturalnych;
 - w bezpośrednim sąsiedztwie – nie bliżej niż 50 m – od koryt rzek i innych cieków wodnych, brzegów zbiorników wodnych oraz rowów melioracyjnych, w szczególności poza odcinkami w km ok: 3+750-7+000, 9+500-13+500 i 16+000-17+000.”

2. uchyla pkt I.2.2 decyzji w brzmieniu:

„Zaplecza budowy, bazy materiałowo-sprzętowe i miejsca gromadzenia odpadów niebezpiecznych uszczelnić.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zaplecza budowy, bazy magazynowania materiałów budowlanych, miejsca magazynowania destruktu asfaltowego, miejsca postoju i tankowania pojazdów oraz miejsca magazynowania odpadów należy uszczelnić na przykład poprzez zastosowanie geomembrany lub innych materiałów spełniających analogiczną funkcję. Zaplecza budowy oraz miejsca postoju maszyn i urządzeń wyposażać w sorbenty, maty bądź biopreparaty do

neutralizacji i likwidacji ewentualnych wycieków oraz wylewów substancji ropopochodnych.”

3. uchyla pkt I.2.5 decyzji w brzmieniu:

„Wszelkie sypkie materiały gromadzić w wyznaczonych miejscach, w sposób uniemożliwiający ich wymywanie do cieków, rowów melioracyjnych lub systemów odwodnienia.”

i w tym zakresie orzeka:

„Na placu budowy należy ograniczyć pylenie, np. poprzez zraszanie wodą terenu w okresach suszy oraz zabezpieczenie pylistych materiałów sypkich przed ich rozwiewaniem, np. poprzez przykrycie plandekami wodoodpornymi na uszczelnionym za pomocą geomembrany podłożu.”

4. uchyla pkt I.2.7 decyzji w brzmieniu:

„Ewentualne tankowanie pojazdów, maszyn i urządzeń budowlanych wykonywać w miejscach utwardzonych i uszczelnionych.”

i w tym zakresie umarza postępowanie organu pierwszej instancji

5. uchyla pkt I.2.8 decyzji w brzmieniu:

„Teren budowy, w tym zaplecza budowy, bazy materiałowo-sprzętowe oraz place i miejsca postojowe pojazdów, maszyn i urządzeń budowlanych zaopatrzyć w stosowną ilość sorbentów i materiałów absorbujących ewentualne rozlewy substancji mogących zanieczyścić środowisko wodno-gruntowe; wszelkie awaryjne rozlania bezzwłocznie usuwać.”

i w tym zakresie umarza postępowanie organu pierwszej instancji.

6. uchyla pkt I.2.12 decyzji w brzmieniu:

„Wyeliminować z placu budowy maszyny i pojazdy budowlane, które nie dotrzymują określonych dla nich norm emisji hałasu.”

i w tym zakresie umarza postępowanie organu pierwszej instancji

7. uchyla pkt I.2.17 decyzji w brzmieniu:

„Prace związane z bezpośrednią ingerencją w rzeki: Prosnę i Ciemną oraz Kanał Bernardyński prowadzić w terminie od 1 lipca do końca lutego. Prace prowadzić w sposób minimalizujący zanieczyszczenie wód płynących spowodowane naruszeniem osadów dennych i zamuleniem.”

i w tym zakresie orzeka:

„Prace związane z bezpośrednią ingerencją w rzeki: Prosnę i Ciemną oraz Kanał Bernardyński należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym (w szczególności ichtiologa i herpetologa), poza okresem tarła ryb i inkubacji ikry, który przypada na okres 1 marca – 31 lipca. Prace prowadzić w sposób minimalizujący zanieczyszczenia wód spowodowane naruszeniem osadów dennych i zamuleniem. Odcinkowe przełożenie rowów oraz cieków prowadzić według następujących zasad:

- a) wykonać nowy odcinek koryta cieku;

- b) włączyć nowopowstały odcinek do naturalnego koryta ciek;
- c) odciąć stary fragment koryta (w pierwszej kolejności od strony górnego odcinka ciek) poprzez zastosowanie przegrody, z jednoczesnym zachowaniem ciągłości przepływu wody w nowopowstałym odcinku koryta ciek;
- d) dokonać lustracji „starego” odcinka koryta pod kątem występowania w nim zwierząt, a w przypadku ich znalezienia, przenieść je pod nadzorem przyrodniczym do odpowiedniego dla danego gatunku siedliska (najlepiej do odcinka ciek położonego poniżej fragmentu objętego pracami). Następnie należy stopniowo obniżać poziom lustra wody w starym korycie (przy ciągłym odławianiu zwierząt), a w dalszej kolejności dokonać sprawdzenia dna, celem odłowienia zwierząt, które mogą być zagrzebane w mule. Przed ostateczną likwidacją koryta ponownie skontrolować jego dno i odłowić napotkane w nim osobniki, np. płazów;
- e) zasypanie części przeznaczonej do likwidacji prowadzić jednostronnym frontem roboczym;
- f) ziemię pochodzącą z wykopu nowego koryta wykorzystać do zasypania starego koryta;
- g) w przypadku zastosowania tymczasowego obiegu zastępczego należy przywrócić przepływ wody w starym korycie, powtarzając sposób prowadzenia prac. W razie stwierdzenia przez nadzór przyrodniczy w korytach cieków i rowach obecności chronionych gatunków, należy wstrzymać prowadzone prace do czasu uzyskania stosownych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych. Prace polegające na odcinkowym przełożeniu cieków i rowów nie prowadzących wód w sposób ciągły prowadzić w okresach suchych.”

8. uchyla pkt I.2.27 decyzji w brzmieniu:

„Ewentualne wyburzenia i wycinkę drzew dziuplastych oraz drzew o pierśnicy przekraczającej 150 cm przeprowadzić pod nadzorem chiropterologicznym.”

i w tym zakresie orzeka:

„Ewentualne wyburzenia budynków oraz innych obiektów przeprowadzić pod nadzorem chiropterologicznym, dodatkowo wycinkę drzew dziuplastych oraz o pierśnicy przekraczającej 150 cm przeprowadzić pod nadzorem chiropterologicznym i entomologicznym. Ww. drzewa mają być skontrolowane przez chiropterologa i entomologa najwcześniej 3 dni przed wycinką, pod kątem występowania stanowisk nietoperzy oraz chronionych gatunków bezkręgowców. W przypadku stwierdzenia ich występowania nadzór przyrodniczy wskaże dalsze sposoby postępowania mające na celu zabezpieczenie wyżej wskazanych stanowisk i gatunków.”

9. uchyla pkt I.2.32 decyzji w brzmieniu:

„Na etapie prowadzenia prac ziemnych codziennie przed rozpoczęciem prac kontrolować wykopy oraz zastoiska wody, a uwięzione w nich zwierzęta niezwłocznie przenosić w bezpieczne, odpowiednie dla danego gatunku miejsce, położone poza zasięgiem

oddziaływania prac. Taką samą kontrolę przeprowadzić bezpośrednio przed zasypaniem wykopów lub zastoisk wody.”

i w tym zakresie orzeka:

„Na etapie prowadzenia prac ziemnych codziennie przed rozpoczęciem prac, w porozumieniu z nadzorem przyrodniczym w postaci specjalisty herpetologa należy kontrolować wykopy oraz zastoiska wody, a uwięzione w nich zwierzęta niezwłocznie przenosić w bezpieczne, odpowiednie dla danego gatunku miejsce, położone poza zasięgiem oddziaływania prac. Taką samą kontrolę przeprowadzić bezpośrednio przed zasypaniem wykopów lub zastoisk wody.”

10. uchyla pkt I.2.34 decyzji w brzmieniu:

„Prowadzić nadzór przyrodniczy obejmujący: kontrolę nad realizacją warunków określonych w pkt. 2 ppkt: 1 lit. b), 16, 17, 23, 24, 25, 27, 33, 35 oraz w pkt 3 ppkt: 10, 17, 18 - 23 niniejszej decyzji; kontrolę terenu przed rozpoczęciem poszczególnych etapów prac pod kątem występowania gatunków chronionych, identyfikację zagrożeń dla tych gatunków w wyniku realizacji planowanych prac oraz podejmowanie na bieżąco działań zapobiegających tym zagrożeniom, w szczególności poprzez modyfikację sposobu prowadzenia prac, dostosowanie terminów prowadzenia prac, stosowanie tymczasowych płotków herpetologicznych, przenoszenie stanowisk gatunków chronionych.”

i w tym zakresie orzeka:

„Wszelkie prace związane z realizacją inwestycji (w szczególności objęte warunkami określonymi w punktach: I.2.1b decyzji RDOŚ w Poznaniu (zreformowanym w punkcie 1 sentencji niniejszej decyzji); I.2.17 decyzji RDOŚ w Poznaniu (zreformowanym w punkcie 7 sentencji niniejszej decyzji); I.2.27 decyzji RDOŚ w Poznaniu (zreformowanym w punkcie 8 sentencji niniejszej decyzji); I.2.16, I.2.23, I.2.24, I.2.25, I.2.33, I.2.35 decyzji RDOŚ w Poznaniu oraz w punktach: I.3.10, I.3.17, I.3.18-23 decyzji RDOŚ w Poznaniu) prowadzić pod stałym nadzorem przyrodniczym. Nadzór ten powinien składać się ze specjalistów posiadających wiedzę praktyczną z następujących dziedzin: herpetologii, teriologii, ornitologii, botaniki, ichtiologii, entomologii, chiropterologii, a także doświadczenie w prowadzeniu prac terenowych i identyfikacji szaty roślinnej oraz gatunków fauny. Skład nadzoru przyrodniczego należy każdorazowo dostosowywać do aktualnie prowadzonych prac. Zadaniem nadzoru przyrodniczego będzie m.in kontrola wpływu prowadzonych prac przygotowawczych i budowlanych na występujące w obszarze inwestycji i na terenach z nim bezpośrednio sąsiadujących gatunki flory i fauny oraz siedliska przyrodnicze. Ponadto nadzór przyrodniczy ma kontrolować teren inwestycji przed rozpoczęciem poszczególnych etapów prac, pod kątem występowania gatunków chronionych oraz identyfikować zagrożenia dla tych gatunków w wyniku realizacji planowanych prac oraz podejmować na bieżąco działania zapobiegające tym zagrożeniom, w szczególności poprzez modyfikację sposobu prowadzenia prac, dostosowanie terminów prowadzenia prac, stosowanie tymczasowych płotków herpetologicznych, przenoszenie

stanowisk gatunków chronionych. Ponadto nadzór musi również kontrolować poprawność wykonania działań minimalizujących i kompensujących, w tym nasadzeń, montażu budek lęgowych dla ptaków, budowy zbiorników dla płazów. Nadzór botaniczny zobowiązany jest do skontrolowania miejsca realizacji przedsięwzięcia pod kątem występowania inwazyjnych gatunków roślin. W razie ich stwierdzenia należy w sposób widoczny je oznaczyć oraz podjąć na tym terenie następujące działania mające na celu ich likwidację:

- a) humus zdjąć wiosną przed rozpoczęciem kwitnienia;
- b) w przypadku konieczności zdjęcia humusu w innym okresie, przed zdjęciem należy usunąć wszystkie stwierdzone rośliny inwazyjne. Likwidację przeprowadzić metodą lub połączonymi metodami mechanicznej walki z roślinami inwazyjnymi. Zabiegi te należy wykonać, w miarę możliwości, przed owocowaniem roślin (do połowy lipca);
- c) zdjęty humus składować oddzielnie, w szczelnych pojemnikach i przekazać do utylizacji lub zdeponować pod powierzchnią gruntu na głębokości wskazanej przez botanika;
- d) całość prac należy prowadzić pod kontrolą i zgodnie z wytycznymi botanika, który zobowiązany jest do wskazania najskuteczniejszej metody likwidacji poszczególnych gatunków roślin inwazyjnych.”

11. uchyla pkt I.3.5 decyzji w brzmieniu:

„W przypadku stosowania ekranów z materiałów przezroczystych, zastosować zabezpieczenia wzorami ograniczającymi kolizyjność ptaków i/lub zastosować inne zalecane sposoby minimalizacji, zgodne ze współczesnym stanem wiedzy.”

i w tym zakresie orzeka:

„Na ekranach wykonanych z materiałów przezroczystych zastosować oznakowanie w postaci pionowych pasów o szerokości min. 2 cm, umieszczonych w odległości 10 cm od siebie, na całej wysokości i długości zastosowanego ekranu.”

12. uchyla pkt I.3.13 decyzji w brzmieniu:

„W systemie odwodnienia planowanego układu drogowego zaprojektować urządzenia redukujące w spływach wód opadowych i roztopowych zawiesinę ogólną, w szczególności studnie wpustowe z osadnikiem, osadniki zawieszin, oraz zbiorniki retencyjne. Urządzenia tak dobrać, aby osiągnąć co najmniej wymagany prognozą stężeń zanieczyszczeń procent redukcji. Osadniki zawieszin zaprojektować bezwzględnie przed każdym zbiornikiem retencyjnym i wyposażyć w odcinające odpływ zamknięcia/zasuwy awaryjne.”

i w tym zakresie orzeka:

„W systemie odwodnienia planowanego układu drogowego zaprojektować urządzenia redukujące w spływach wód opadowych i roztopowych zawiesinę ogólną, w szczególności studnie wpustowe z osadnikiem, osadniki zawieszin oraz zbiorniki retencyjne. Urządzenia tak dobrać, aby osiągnąć co najmniej wymagany prognozą stężeń zanieczyszczeń procent

redukcji. Osadniki zawieszin zaprojektować bezwzględnie przed każdym zbiornikiem retencyjnym i wyposażyć w odcinające odpływ zamknięcia/zasuwy awaryjne. Dodatkowo:

- a) zbiorniki retencyjne w sąsiedztwie przejść dla zwierząt należy lokalizować w odległości co najmniej 50 m od zewnętrznych krawędzi przejścia;
- b) zbiorniki należy ogrodzić i zabezpieczyć przed dostępem osób niepowołanych;
- c) w celu zabezpieczenia zbiorników przed przedostaniem się do nich płazów, w sposób szczelny, wzdłuż całego ogrodzenia podstawowego zbiorników, pod nadzorem specjalisty herpetologa, zamontować ogrodzenie z prefabrykatów betonowych lub polimerobetonowych, o wysokości min. 50 cm ponad powierzchnią gruntu, górna część konstrukcji winna być wygięta w kierunku terenu przylegającego do pasa drogi, pod kątem nie mniejszym niż 45° i nie większym niż 90°;
- d) alternatywnie pod nadzorem herpetologa wykonać dogęszczenie jego dolnej części poprzez zastosowanie ogrodzenia z siatki stalowej ocynkowanej o maksymalnych wymiarach oczek 5 mm × 5 mm, wysokości minimum 50 cm w części nadziemnej, zagłębionego w gruncie na głębokości minimum 20 cm, z przewieszką w części górnej o długości minimum 10 cm, odchyloną pod kątem 45-90° w stronę na zewnątrz zbiorników lub wykonać ogrodzenie z jednolitej siatki o zmiennej wielkości oczek, w dolnej części do wysokości minimum 60 cm z oczkami o maksymalnych wymiarach 5 mm × 5 mm zagłębionego w gruncie na głębokości minimum 20 cm;
- e) przy łączeniu ogrodzenia zbiornika z właściwym ogrodzeniem ochronnym drogi unikać gwałtownych załamów, jednorazowych odchyleń od osi >15°;
- f) pas szerokości 50-80 cm przed siatką powinien być pozbawiony roślinności;
- g) w przypadku bramy lub furtki należy trwale przymocować siatkę do ich skrzydeł tak, aby prześwit pomiędzy podłożem i skrzydłem bramy/furtki nie był większy niż 5 mm. Dodatkowo w przypadku montażu bramy lub furtki nad terenem nieutwardzonym, np. w ciągu drogi serwisowej o nawierzchni innej niż bitumiczna lub z kostki betonowej, na całej szerokości bramy lub furtki należy wykonać nawierzchnię z betonowych płyt chodnikowych;
- h) dopuszcza się rezygnację z zagłębienia siatki w grunt w przypadku, gdy ogrodzenie zbiorników zostanie wykonane na podmurówce (monolitycznej lub systemowej) zagłębionej w grunt na głębokość minimum 20 cm;
- i) ogrodzenie uniemożliwiające dostawanie się płazów do zbiorników należy zamontować bezpośrednio po ich wybudowaniu.”

13. uchyla pkt III.12 decyzji w brzmieniu:

„Uszczegółowienia rozpoznania w zakresie występowania i aktywności zwierząt, ze szczególnym uwzględnieniem gatunków kluczowych dużych i średnich kopytnych oraz płazów wraz z weryfikacją wyznaczonych szlaków migracji.”

i w tym zakresie orzeka:

„Uszczegółowienia rozpoznania występowania i aktywności zwierząt, z uwzględnieniem gatunków kluczowych, dużych i średnich ssaków kopytnych oraz płazów, wraz z weryfikacją wyznaczonych szlaków migracji. W tym celu należy przeprowadzić ponowną inwentaryzację ssaków i płazów, obejmującą prace terenowe w terminach odpowiednich dla poszczególnych gatunków. Na podstawie wyników ponownej inwentaryzacji przyrodniczej należy zweryfikować wnioski dotyczące adekwatności określonych w decyzji przejść dla zwierząt i innych rozwiązań minimalizujących efekt barierowy planowanej drogi.”

14. uchyla pkt III.15 decyzji w brzmieniu:

„Jednoznacznego określenia skali wycinki drzew i krzewów poza terenami leśnymi i odlesienia gruntów leśnych wraz z określeniem skali i lokalizacji nasadzeń minimalizujących wycinkę drzew i krzewów.”

i w tym zakresie orzeka:

„Jednoznacznego określenia skali wycinki drzew i krzewów poza terenami leśnymi i odlesienia gruntów leśnych wraz z określeniem skali nasadzeń kompensujących wycinkę drzew i krzewów oraz przeanalizowania zakresu niezbędnych działań kompensujących negatywne oddziaływania na awifaunę, np. zamontowania budek lęgowych. W przypadku montażu budek lęgowych należy określić ich typ i liczbę.”

15. w pozostałej części utrzymuje ww. decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Decyzją z 29 października 2024 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, dalej RDOŚ w Poznaniu, po rozpatrzeniu wniosku Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, dalej GDDKiA, z 23 marca 2023 r., znak: O/PO.I-2.5302.7.2023.TŻ, działając na podstawie art. 71 ust. 1 oraz art. 71 ust. 2 pkt 1 z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.), dalej u.o.o.ś., określił środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedsięwzięcia pn.: „Rozbudowa drogi krajowej nr 25 na odcinku Kokanin – Biskupice Ołoboczne”.

27 listopada 2024 r., odwołanie od ww. decyzji wniosła Gmina i Miasto Nowe Skalmierzyce, 28 listopada 2024 r. odwołanie wniosł [] 2 grudnia 2024 r. osobne odwołania wniosli [] oraz również 2 grudnia 2024 r. zbiorowe odwołanie wniosli: []

Odwołującym status stron postępowania przysługuje z tytułu posiadania prawa własności do nieruchomości znajdujących się w miejscu realizacji przedsięwzięcia oraz obszarze objętym jego oddziaływaniem. Środki zaskarżenia zostały wniesione z zachowaniem terminu przewidzianego w art. 129 § 2 k.p.a. Decyzja została doręczona stronom poprzez obwieszczenie w trybie art. 49 k.p.a., a termin na wniesienie odwołania upłynął 2 grudnia 2024 r.

W stosunku do osób, którym nie przysługuje przymiot strony postępowania w rozpatrywanej sprawie,

decyzją z 18 czerwca 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.36.2024.AKu.15, na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a. umorzył postępowanie odwoławcze.

We wniesionych odwołaniach skarżący podnieśli następujące zarzuty :

- 1) prognoza natężenia ruchu z 2016 r., w oparciu o którą została w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, dalej raport, przeprowadzona ocena akustyczna planowanej inwestycji, została wykonana w sposób nieprofesjonalny i z tego względu powinna zostać wykonana ponownie;
- 2) raport, w tym inwentaryzacja przyrodnicza, zawiera nieaktualne dane (głównie z 2017 r.), nieuwzględniające zmian w środowisku. RDOŚ w Poznaniu, pomimo przyznania w decyzji, że dane są nieaktualne i wymagają uzupełnienia, wydał decyzję. Odwołujący podkreślają, że dane sprzed wielu lat nie mogą stanowić podstawy do wydania decyzji dla inwestycji o randze krajowej i w związku z tym wskazują na naruszenie przez RDOŚ w Poznaniu art. 77 § 1 k.p.a.;
- 3) RDOŚ w Poznaniu w decyzji z 29 października 2024 r. ustalił środowiskowe uwarunkowania realizacji planowanego przedsięwzięcia wg wariantu W5 pomimo licznych ankiet i protestów mieszkańców m.in. gmin Nowe Skalmierzyce, Gołuchów, Blizanów czy Żelazków, opowiadających się za wariantem W6. W ocenie skarżących wariant W6 w mniejszym stopniu ingerowałby w ich życie i środowisko, ponieważ pozwoliłby uniknąć problemów związanych m.in. z emisją hałasu czy niekorzystnym podziałem gruntów, który przełoży się na utratę ich wartości i przydatności rolniczej. Odwołujący obawiają się również, że realizacja inwestycji w wariantcie W5 będzie wymagała wywłaszczeń i podziału gruntów, na których zlokalizowane są ich gospodarstwa;
- 4) RDOŚ w Poznaniu niesłusznie uznał, że pomimo realizacji inwestycji zachowana zostanie pełna sprawność sieci drenarskiej i melioracyjnej, ponieważ nie zapoznał się z jej rozmieszczeniem i funkcjonowaniem na terenie, przez który ma przebiegać droga w wariantcie W5. W ocenie skarżących ich gospodarstwa zostaną zniszczone m.in. poprzez

zniszczenie melioracji i sieci drenarskiej gruntów ornych w rejonie wsi Skalmierzyce, Gniazdów, Boczków, Trkusów i Biskupice, co w przyszłości będzie skutkowało degradacją gruntów na tym terenie;

- 5) w raporcie nie zakwalifikowano zaprojektowanych zbiorników retencyjnych na zanieczyszczone wody opadowe i roztopowe wraz z osadnikami i separatorami jako instalacje do naziemnego/podziemnego magazynowania substancji zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 35 lit. c lub § 3 ust. 1 pkt 37 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.), dalej r.o.o.ś. i w efekcie nie przeanalizowano oddziaływania tego rodzaju przedsięwzięcia na środowisko. Odwołujący wskazują, iż raport jest niekompletny, ponieważ nie uwzględnia oddziaływania zbiorników retencyjnych na środowisko oraz ich wpływu na wynik wyboru wariantu najkorzystniejszego na środowisko. W efekcie wskazane uchybienie dowodzą, iż zakwestionowana decyzja narusza art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a., gdyż organ nie zebrał w pełni materiału dowodowego oraz nie dokonał jego wyczerpującej analizy;
- 6) z decyzji nie wynika dlaczego RDOŚ w Poznaniu uznał wariant W5 za najbardziej właściwy. Odwołujący wskazują, że w uzasadnieniu decyzji wskazano jedynie, że „Z przeprowadzonej analizy wielokryterialnej wynika, iż najkorzystniejszym wariantem, który uzyskał najwyższą ocenę jest Wariant W5. Wariant ten uzyskał najwyższą ocenę w modelu społecznym.”. Zdaniem odwołujących skoro celem wariantowania jest niedopuszczenie do podjęcia działalności mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko, organ pierwszej instancji bezwzględnie powinien dokonać oceny wszystkich wariantów wskazanych w raporcie, uargumentować swój wybór i wskazać, jakimi przesłankami kierował się, dokonując tego wyboru;
- 7) z decyzji nie wynika, czy RDOŚ w Poznaniu dokonał oceny raportu pod kątem jego kompletności i przydatności do wydania decyzji oraz czy zawarte w nim warianty spełniają ustawowe wymogi;
- 8) nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności było nadużyciem i spowodowało zaognienie konfliktu, ponieważ nie przemawiał za tym interes społeczny. Odwołujący wskazują, że nie zostały spełnione przesłanki z art. 108 § 1 k.p.a., których spełnienie uzasadniałoby nadanie rygoru. Ponadto, w opinii odwołujących nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności było niesprawiedliwe i nieuzasadnione;
- 9) w decyzji wskazano, że RDOŚ w Poznaniu zawiadomił strony postępowania o możliwości zapoznania się z całym zebrany materiał i wypowiedzeniu się co do zebranych dowodów i materiałów do 10 września 2024 r., natomiast jedynym pismem, jakie strona otrzymała było pismo z 28 października 2024 r. informujące, że uwagi strony zostaną rozpatrzone. Strona podnosi, że ww. pismo otrzymała dopiero po 7 miesiącach od złożenia przez nią uwag. Strona podkreśla również, że powinna otrzymać odpowiedź na złożone przez nią uwagi w czasie, który umożliwiłby jej odniesienie się

do analiz, zwłaszcza, że decyzja została wydana 29 października 2024 r. i nie uwzględniała wszystkich jej uwag.

W świetle podniesionych zarzutów odwołujący domagają się uchYLENIA zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

Przed wydaniem niniejszej decyzji, GDOŚ pismami z 28 maja 2025 r., znak: DOOŚ-DOOŚ-WDŚIII.420.36.2024.AKu.12 oraz znak: DOOŚ-WDŚIII.420.36.2024.AKu.14, na podstawie art. 10 § 1 oraz art. 49 § 1 k.p.a., zawiadomił strony o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Żadna ze stron nie złożyła dodatkowych uwag i wniosków.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Przedmiotowa inwestycja będzie polegała na rozbudowie DK 25 na odcinku Kokanin-Biskupice Ołoboczne, o długości około 18 517 m w wariantcie W5. Rozbudowana DK 25 posiadać będzie przekrój dwujezdniowy z dwoma pasami ruchu w każdym kierunku, stanowi zatem przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 32 r.o.o.ś., tj. drogi inne niż wymienione w pkt 31 nie mniej niż o czterech pasach ruchu i długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku oraz zmianę przebiegu lub rozbudowę istniejącej drogi o dwóch pasach ruchu co najmniej do czterech pasów ruchu na długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku. Planowane przedsięwzięcie obejmuje swoim zakresem także inne zamierzenia wymienione w r.o.o.ś:

- 1) § 3 ust. 1 pkt 7 w związku z § 3 ust. 2 pkt 2 r.o.o.ś. – przebudowa napowietrznych linii elektroenergetycznych o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110kV innych niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6;
- 2) § 3 ust. 1 pkt 31 r.o.o.ś. – instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 20 oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków; przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) § 3 ust. 1 pkt 62 r.o.o.ś. – drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 lub obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg lub obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 4) § 3 ust. 1 pkt 67 r.o.o.ś. – budowle przeciwpowodziowe, w rozumieniu art. 16 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, z wyłączeniem przebudowy wałów

przeciwpowodziowych polegającej na doszczelnieniu korpusu wałów i ich podłoża w celu ograniczenia możliwości ich rozmycia i przzerwania w czasie przechodzenia wód powodziowych, a także regulacja wód;

- 5) § 3 ust. 1 pkt 71 r.o.o.ś. – rurociągi wodociągowe magistralne do przesyłania wody oraz przewody wodociągowe magistralne doprowadzające wodę od stacji uzdatniania do przewodów wodociągowych rozdzielczych, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową;
- 6) § 3 ust. 1 pkt 81 r.o.o.ś. – sieci kanalizacyjne o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż 1 km, z wyłączeniem:
 - a) przebudowy tych sieci metodą bezwykopową,
 - b) sieci kanalizacji deszczowej zlokalizowanych w pasie drogowym i obszarze kolejowym,
 - c) przyłączy do budynków;
- 7) § 3 ust. 1 pkt 88 lit. e r.o.o.ś. – zmiana lasu, innego gruntu o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokrytego roślinnością leśną - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha, inne niż wymienione w lit. a-d;

8) § 3 ust. 1 pkt 89 lit. a r.o.o.ś. – gospodarowanie wodą w rolnictwie polegające na melioracji łąk, pastwisk lub nieużytków.

Wobec powyższego, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 1 u.o.o.ś., inwestycja ta wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w związku z art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś., obligatoryjnie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 75 ust 1 pkt 1 lit. a u.o.o.ś., organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Przedmiotowe przedsięwzięcie zlokalizowane będzie na terenie województwa wielkopolskiego, które odpowiada obszarowi podlegającemu właściwości miejscowej RDOŚ w Poznaniu.

Jak wynika z art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś. GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu k.p.a. w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zatem jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Poznaniu.

W toku postępowania GDOŚ dokonał weryfikacji raportu wraz z uzupełnieniami załączonymi do pism GDDKiA z 4 sierpnia 2023 r., 29 grudnia 2023 r. i 31 maja 2024 r., znak dla wszystkich pism: O/PO.I-2.5302.7.2023.TŻ, które wpłynęły w toku postępowania pierwszoinstancyjnego. W ocenie GDOŚ raport spełnia wymogi wskazane w art. 66 u.o.o.ś. w stopniu umożliwiającym przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz określenie środowiskowych uwarunkowań jego realizacji.

Organ odwoławczy dokonał również oceny prawidłowości i skuteczności istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji na dalszym etapie procesu inwestycyjnego oraz warunków mających na celu zapobieganie, ograniczanie i kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, które zostały określone w decyzji RDOŚ w Poznaniu z 29 października 2024 r. Warunki określone w punktach: I.2.1, I.2.2, I.2.5, I.2.17, I.2.27, I.2.32, I.2.34, I.3.5, I.3.13, III.12, III.15 decyzji organu pierwszej instancji nie wypełniały wymogów określonych w art. 107 § 1 k.p.a. w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2 lit. a i b u.o.o.ś., z tego też względu zostały one zreformowane i doprecyzowane w postępowaniu odwoławczym. Warunki określone w punktach: I.2.7, I.2.8 I.2.12 zostały uchylone, a postępowanie organu pierwszej instancji w zakresie objętym tymi warunkami zostało umorzone.

I. Rodzaj, miejsce realizacji oraz charakterystyka przedsięwzięcia.

RDOŚ w Poznaniu w decyzji z 29 października 2024 r. oraz w jej załączniku w prawidłowy sposób przedstawił rodzaj, miejsce realizacji oraz charakterystykę przedsięwzięcia. Organ pierwszej instancji wskazał, jakie przedsięwzięcia mogące znacząco

oddziaływać na środowisko planowane są do realizacji w ramach analizowanej inwestycji, jak również określił parametry techniczne i technologiczne obiektów budowlanych, instalacji i urządzeń wchodzących w jej zakres, sposób ich eksploatacji, a także rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, które będą stosowane podczas realizacji przedsięwzięcia i będą warunkować rodzaj i skalę możliwego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W związku z powyższym GDOŚ utrzymał w mocy omawianą część skarżonej decyzji.

II. Oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne oraz wody powierzchniowe i podziemne, w tym na jednolite części wód i wyznaczone dla nich cele środowiskowe.

Mając na uwadze charakterystykę przedsięwzięcia, rodzaj i skalę jego oddziaływania, zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji, może ono oddziaływać negatywnie na środowisko gruntowo-wodne, w szczególności na wody powierzchniowe i podziemne. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z 16 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2023 r. poz. 335) planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obszarze:

- JCWP Prosna od Ołoboku do Dopływu z Piątka Małego (RW600011184933),
- JCWP Krępica (RW60001018474),
- JCWP Trzemna (Ciemna) (RW600010184921),
- JCWP Lipówka (RW60000918452),
- JCWP Piwonia (RW60001018458),
- JCWP Ciemna (A) (RW60001018446),
- JCWPd nr 81 (PLGW600081).

Dla jednolitych części wód powierzchniowych znajdujących się w obszarze realizowanej inwestycji opracowano karty charakterystyk, z których wynika, że status obszaru:

- JCWP Prosna od Ołoboku do Dopływu z Piątka Małego (RW600011184933) został określony jako silnie zmieniona część wód aktualnie o złym stanie, zagrożony ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego. Celem środowiskowym dla tej JCWP jest umiarkowany potencjał ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot ogólny, MIR]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości), stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [benzo(a)piren(w), benzo(g,h,i)perylen(w), fluoranten(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry. Ustalone odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: azot azotanowy, BZT5. Termin osiągnięcia celu środowiskowego przesunięto do 2027 roku;
- JCWP Krępica (RW60001018474) został określony jako naturalna część wód, aktualnie o złym stanie wód, zagrożony ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego. Celem środowiskowym dla tej JCWP jest umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki:

[azot ogólny, azot azotanowy, fosfor ogólny, fosforany, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C, IO]; pozostałe wskaźniki — II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D. Cała zlewnia JCWP stanowi obszar wrażliwy na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych. Ustalone odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: azot amonowy. Termin osiągnięcia celu środowiskowego przesunięto do 2027 roku;

- JCWP Trzemna (Ciemna) zostały określony jako naturalna część wód, aktualnie o złym stanie wód, zagrożony ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego. Celem środowiskowym jest umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot ogólny, fosforany, IO, MIR, MMI]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D. Ustalone odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: azot azotanowy, fosfor ogólny, OWO, BZT5. Termin osiągnięcia celu środowiskowego przesunięto do 2027 roku;
- JCWP Lipówka został określony jako naturalna część wód, aktualnie o złym stanie wód, zagrożony ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego. Celem środowiskowym jest umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot ogólny, azot azotanowy, fosfor ogólny, fosforany, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C, IO]; pozostałe wskaźniki — II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D;
- JCWP Piwonia jest silnie zmienioną częścią wód, aktualnie o złym stanie wód, zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego. Celem środowiskowym jest umiarkowany potencjał ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot ogólny, azot azotanowy, fosforany, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C, IO]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D. Ustalone odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: azot amonowy, BZT5. Termin osiągnięcia celu środowiskowego przesunięto do 2027 roku;
- JCWP Ciemna (A) jest naturalną częścią wód, aktualnie o złym stanie wód, zagrożoną ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego. Celem środowiskowym dla tej JCWP jest umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot ogólny, fosforany, BZT5]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości), zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D. Ustalone odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników:

azot azotanowy, fosfor ogólny. Termin osiągnięcia celu środowiskowego przesunięto do 2027 roku.

Również dla jednolitej części wód podziemnych znajdującej się w obszarze realizowanej inwestycji opracowano kartę charakterystyk, z której wynika, że stan obszaru JCWPd nr 81 (PLGW600081) został określony jako dobry stan ogólny wód, przy czym ten stan uwzględnia dobry stan chemiczny i ilościowy. JCWPd nr 81 nie jest zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego.

Z analizy raportu wynika, że przedmiotowa inwestycja wchodzi także w obszar Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 311 Zbiornik rzeki Prosna. Kolizja realizowanej inwestycji w wariantcie W5 z GZWP nr 311 zachodzi na odcinku km ok. 5+660 – 6+800.

W analizowanym przedsięwzięciu występują kolizje z ciekami naturalnymi, gdzie konieczne będzie przeprowadzenie prac na ciekach:

Lp.	Nazwa cieku	Przybliżony km przecięcia	Długość robót [m]	Rodzaj robót
1	Dopływ z Czajkowa	0+080	175	Przebudowa
2	Dopływ z Pawłówka	4+585	150	Przebudowa
3	Kanał Bernardyński	5+727	65	Konserwacja
4	rz. Prosna	6+202	60	Konserwacja
5	rz. Krępica	10+971	370	Przebudowa
6	rz. Ciemna	16+603	60	Konserwacja

Etap realizacji przedsięwzięcia będzie wiązał się z jego wpływem na środowisko gruntowo-wodne oraz wody powierzchniowe i podziemne. Na etapie budowy przedsięwzięcia przewiduje się oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne w postaci ryzyka przedostawania się do wód substancji chemicznych, zanieczyszczenia ich materiałami budowlanymi i innymi odpadami, zaburzenia przepływu wody oraz zmianą stosunków wodnych w obrębie wód gruntowych, przy prowadzeniu ewentualnych odwodnień wykopów pod fundamenty, wycieku płynów eksploatacyjnych z maszyn oraz sprzętu budowlanego w wyniku ich awarii. Jako działania mające na celu minimalizację ww. ryzyka przewidziano organizowanie zaplecza budowy poza obszarami o płytkim występowaniu zwierciadła wód gruntowych i o średnim lub wysokim zagrożeniu wód podziemnych, poza terenami w obszarze dolin cieków naturalnych oraz nie lokalizowanie zaplecza budowy w bezpośrednim sąsiedztwie od koryt rzek i innych cieków wodnych, brzegów zbiorników wodnych oraz rowów

melioracyjnych. Mając na uwadze rodzaj i charakterystykę planowanych prac budowlanych, a także lokalizację przedsięwzięcia, stwierdzić należy, że oddziaływania na powyższe elementy środowiska gruntowo-wodnego, wód powierzchniowych i podziemnych, jakie wystąpią na etapie budowy przedsięwzięcia, będą miały charakter lokalny, chwilowy i odwracalny.

Analiza etapu realizacji przedmiotowej inwestycji i jej wpływu na elementy hydromorfologiczne oraz fizykochemiczne wymienionych powyżej JCWP, wykazała że będzie to minimalne negatywne oddziaływanie. Elementy hydromorfologiczne obejmujące: reżim hydrologiczny (ilość i dynamika przepływu wody), połączenie z częściami wód podziemnych, ciągłość cieku oraz warunki morfologiczne nie są zagrożone, a same oddziaływanie inwestycji na etapie jego realizacji określono jako średnie oddziaływanie negatywne. Warto zaznaczyć, że przeniesienie koryta rzeki nie wpłynie na reżim hydrologiczny, a także na połączenie z częściami wód podziemnych, natomiast zmiana ulegnie geomorfologia, która też nie wpłynie na powyżej wymienione elementy jakości wód. Jeśli chodzi o analizę wpływu etapu budowy przedmiotowej drogi na elementy fizykochemiczne, w których skład wchodzi: temperatura wody, zawiesina ogólna, grupa wskaźników charakteryzujących warunki tlenowe i zanieczyszczenia organiczne, grupa wskaźników charakteryzujących zasolenia, zakwaszenie i warunki biogenne, analiza raportu i jego uzupełnień wykazała, że etap realizacji inwestycji ma słabe oddziaływanie negatywne, wobec czego nie przewiduje się znaczących zmian w elementach fizykochemicznych.

Należy jednak zaznaczyć, że zarówno RDOŚ w Poznaniu, jak i GDOŚ, w celu zapewnienia ochrony ww. omawianych elementów jednolitych części wód powierzchniowych zaproponowali działania minimalizujące negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie jego budowy. Organ pierwszej instancji nałożył na inwestora stosowne obowiązki w punktach I.2.3, I.2.4, I.2.9, I.2.13-I.2.16, I.2.18-I.2.22 decyzji z 29 października 2024 r., a organ drugiej instancji zreformował i doprecyzował punkty I.2.1, I.2.2 i I.2.5 w sentencji niniejszej decyzji (punkty 1-3 sentencji niniejszej decyzji).

W związku z celami ochrony ww. omawianych elementów środowiska poprzez zaproponowane działania minimalizujące negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie jego budowy, GDOŚ zreformował punkt I.2.1 skarżonej decyzji RDOŚ w Poznaniu (punkt 1 sentencji niniejszej decyzji) poprzez doprecyzowanie, że zaplecza budowy, bazy materiałowo-sprzętowe oraz place i miejsca postojowe pojazdów, maszyn i urządzeń budowlanych, miejsca magazynowania mas ziemnych, miejsca magazynowania destruktu asfaltowego, w tym miejsca gromadzenia odpadów należy lokalizować w odległości minimum 50 m od koryt rzek i innych cieków wodnych, brzegów zbiorników wodnych oraz rowów melioracyjnych, w szczególności poza odcinkami w km ok: 3+750-7+000, 9+500-13+500 i 16+000-17+000.

W zreformowanym punkcie I.2.2 skarżonej decyzji RDOŚ w Poznaniu (punkt 2 sentencji niniejszej decyzji), GDOŚ zobowiązał wnioskodawcę do wyposażenia zapleczy budowy, bazy magazynowania materiałów budowlanych, miejsc magazynowania destruktu asfaltowego, miejsc postoju i tankowania pojazdów oraz miejsc magazynowania odpadów w

elementy uszczelniające, na przykład geomembrany lub inne materiały spełniające analogiczne funkcje. Dodatkowo GDOŚ wskazał wnioskodawcy, aby ten wyposażył zaplecza budowy oraz miejsca postoju maszyn i urządzeń w sorbenty, maty bądź biopreparaty do neutralizacji i likwidacji ewentualnych wycieków oraz wylewów substancji ropopochodnych. Wszystkie takie działania mają na celu ochronę środowiska gruntowo-wodnego przed ewentualnymi zanieczyszczeniami.

Z uwagi na konieczność doprecyzowania punktu I.2.5 skarżonej decyzji RDOŚ w Poznaniu (punkt 3 sentencji niniejszej decyzji), GDOŚ uszczegółowił działania mające za zadanie ograniczenie pylenia, które mogłoby przedostać się do cieków, rowów melioracyjnych lub systemów odwodnienia. Organ drugiej instancji w zreformowanym warunku wskazał, że należy zraszać wodą teren w okresach suszy, zabezpieczać pyliste materiały sypanie przed ich rozwiewaniem, np. poprzez przykrycie plandekami wodoodpornymi na uszczelnionym za pomocą np. geomembrany podłożu.

GDOŚ uchylił punkty I.2.7 oraz I.2.8 sentencji decyzji z 29 października 2024 r. (punkt 4 i 5 sentencji niniejszej decyzji) i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji w tych zakresach, ponieważ zawarte w ich treści działania minimalizujące negatywne oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne, JCWP i JCWPd, należało doprecyzować, uporządkować oraz przenieść do zreformowanego punktu I.2.2 skarżonej decyzji RDOŚ w Poznaniu (punkt 2 sentencji niniejszej decyzji).

Analiza etapu realizacji przedmiotowej inwestycji i jej wpływu na JCWPd znajdującą się w obszarze planowanej drogi wykazała, że stan ilościowy i chemiczny wód podziemnych nie będzie zagrożony negatywnym oddziaływaniem. Planowane przedsięwzięcie nie będzie wiązało się z poborem wód podziemnych. Natomiast woda przeznaczona do celów technologicznych będzie dostarczana za pomocą beczkowozów lub cystern i będzie używana do zapewnienia optymalnych warunków termiczno-wilgotnościowych betonu.

RDOŚ w Poznaniu oraz GDOŚ, w celu zapewnienia ochrony ww. omawianych elementów jednolitej części wód podziemnych, zaproponowali działania minimalizujące negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie jego budowy. Organ pierwszej instancji nałożył na wnioskodawcę stosowne obowiązki w punktach I.2.3, I.2.4, I.2.9, I.2.18, I.2.20, I.2.22 skarżonej decyzji, a organ drugiej instancji zreformował i doprecyzował punkty I.2.1, I.2.2, I.2.5 w sentencji niniejszej decyzji.

Odwadnianie wykopów będzie prowadziło do obniżenia poziomu wód gruntowych. Ze względu na niewielką skalę i krótki czas trwania odwadniania nie dojdzie jednak do znacznego ani do trwałego obniżenia zwierciadła tych wód. Po zakończeniu odwadniania poziom wód gruntowych w krótkim czasie powróci do poziomów wahań naturalnych.

Określenie miejsc, w których zajdzie konieczność odwodnienia wykopów oraz decyzja, jaka zostanie wykorzystana do tego technologia, zostaną podjęte na etapie projektu budowlanego, ponieważ dopiero na tym etapie zostanie szczegółowo rozpoznana hydrogeologia terenu. W punktach: I.2.20 i I.2.22, skarżonej decyzji nałożone zostały na

wnioskodawcę obowiązki minimalizowania oddziaływania przedsięwzięcia wynikającego z prowadzenia odwadniania. Działania te polegają m.in. na: ochronie otwartych wykopów przed ich zalaniem i przedostaniem się do nich zanieczyszczeń; podczyszczeniu z zawiesiny ogólnej wód z odwodnienia przed wprowadzeniem ich do cieków lub urządzeń wodnych w przypadku odwadniania bezpośrednio z dna wykopu; wykonywaniu prac w sposób zachowujący funkcjonalność urządzeń melioracyjnych i niezmieniający istniejące stosunki wodne. Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że odwadnianie wykopów nie wpłynie w sposób negatywny na siedliska uzależnione od wód gruntowych, a zastosowane działania minimalizujące zapobiegają przesuszeniu gleb objętych tym oddziaływaniem.

Odwodnienie drogi zostanie realizowane poprzez zapewnienie spadków podłużnych i poprzecznych na jezdniach dróg. Wody zbierane będą do rowów drogowych (spływem powierzchniowym) lub do ścieków przykrawędziowych i wpustów drogowych, a następnie odprowadzane będą odpowiednim systemem (kanalizacją deszczową oraz otwartymi rowami przydrożnymi nieszczelnymi lub szczelnymi i krytymi) do odbiorników (ziemi – rowów melioracyjnych, rowów przydrożnych i wód – rzeki).

Przedsięwzięcie usytuowane jest w części na obszarze głównego zbiornika wód podziemnych GZWP nr 311 Zbiornik rzeki Proсна. W wariancie W5 kolizja z GZWP nr 311 występuje na odcinku km ok. 5+660-6+800.

Z dokumentacji zawartej w Informatorze PSH – Główne Zbiorniki Wód Podziemnych w Polsce (Mikołajków J., Sadurski A. i in. – Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy, 2017 r.), wynika, że GZWP nr 311 jest typem zbiornika porowego udokumentowanego w utworach czwartorzędowych. Zasoby dyspozycyjne wynoszą 202 080 m³/dobę. Przeprowadzona analiza raportu wykazała, że największe ryzyko punktowego negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na GZWP nr 311, zarówno jeśli chodzi o jego jakość oraz zasoby, może wystąpić w fazie realizacji inwestycji. Jednak organ pierwszej instancji nałożył stosowne warunki w punktach I.2.3, I.2.4, I.2.9, I.2.20, I.2.22 skarżonej decyzji, a organ drugiej instancji zreformował i doprecyzował punkty I.2.1, I.2.2, I.2.5 skarżonej decyzji (punkty 1-3 sentencji niniejszej decyzji), które zniwelują do minimum to zagrożenie.

Dodatkowo należy zaznaczyć, że negatywne oddziaływanie realizacji inwestycji na wody podziemne powstające podczas m.in. wykonywania wykopów pod fundamenty dla obiektów mostowych wystąpią jedynie miejscowo i będą posiadać krótkotrwały charakter, tym samym nie zagrażają GZWP nr 311.

Prace na ciekach będą obejmowały:

- zmianę linii brzegu w obrębie nowo wybudowanego obiektu inżynierskiego;
- wykonanie nowego koryta cieku z jednoczesnym zasypaniem starego;
- umocnienie nowego koryta cieku materiałem naturalnym (np. kamiennym) w obrębie samego obiektu;

- wykonanie odmulenia/konserwacji z jednoczesnym umocnieniem koryta materiałem naturalnym (np. kamiennym).

Ingerencja w koryto ciekę będzie polegać na jego przebudowie, obejmującej umocnienie skarp brzegowych lub dna. Ze względu na ograniczony zakres przestrzenny planowanych prac, stwierdzono, że oddziaływanie to będzie miało charakter nieznaczny w kontekście całkowitej długości ciekę.

Dla realizowanego przedsięwzięcia nie przewiduje się przekroczenia węglowodorów ropopochodnych podczas eksploatacji. Przed odpływem do odbiornika wody opadowe i roztopowe z odwodnienia nawierzchni drogi będą oczyszczane w urządzeniach oczyszczających – osadnikach i separatorach. Nie przewiduje się odprowadzania wód opadowych i roztopowych bezpośrednio do odbiorników ostatecznych.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu, jako organ wyspecjalizowany w zakresie gospodarki wodnej, w tym w szczególności w analizie oddziaływania planowanych inwestycji na środowisko wodne, postanowieniem z 3 stycznia 2024 r., znak: PO.RZŚ.4900.44.2023.AO, uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki tej realizacji na etapie budowy i eksploatacji. Jego ustalenia wskazały, że z uwagi na brak możliwości dokładnego oszacowania wpływu etapu funkcjonowania inwestycji na wyznaczone cele środowiskowe dla znajdujących się w obszarze inwestycji jednolitych części wód, należy stwierdzić konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś. W związku z powyższym, RDOŚ w Poznaniu w punkcie III decyzji z 29 października 2024 r. stwierdził taką konieczność. GDOŚ podziela zdanie obydwu organów, że ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko pozwoli zweryfikować dotychczasowe ustalenia w zakresie wpływu inwestycji na osiągnięcie celów środowiskowych na etapie eksploatacji dla JCWP oraz JCWPd oraz umożliwi wprowadzenie dodatkowych działań minimalizujących, jeżeli będą one wymagane.

III. Oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na obszary Natura 2000, chronione gatunki zwierząt, roślin i grzybów oraz krajobraz.

Planowane przedsięwzięcie w wariantcie W5 zlokalizowane jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2025 r. poz. 647). Najbliżej położony obszar Natura 2000 – specjalny obszar ochrony siedlisk Dolina Śwędrni PLH300034 oddalony jest o ponad 5 km od granicy przedsięwzięcia.

Teren objęty inwestycją zlokalizowany jest poza zasięgiem korytarzy ekologicznych wyznaczonych w opracowaniu: Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża 2011”. W promieniu do 10 km od granic inwestycji nie znajdują się żadne strefy ochrony ostoje miejsca rozrodu i

regularnego przebywania chronionych gatunków ptaków. Na odcinku o długości 4,2 km planowana inwestycja przecina obszar ważny dla ptaków Dolina Prosny wyznaczony w opracowaniu Wylegata P., Kuźniak S., Dolata P. T. „Obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji na terenie województwa wielkopolskiego” (Poznań 2008 r.).

Krajobraz planowanego do rozbudowy odcinka DK 25 stanowią w większości tereny rolnicze, rzadko łąki, lasy czy pastwiska. Jedyny niewielki kompleks leśny położony w zasięgu planowanych prac znajduje się w okolicach m. Kościelna Wieś w km ok. 7+000 planowanej drogi. W otoczeniu drogi występuje m.in. zabudowa mieszkaniowa zagrodowa i jednorodzinna oraz zabudowa przemysłowa. Kolizja przedsięwzięcia z ciekami wodnymi powoduje, że na etapie realizacji istnieje konieczność ich przebudowy lub konserwacji. Przewiduje się wykonanie prac zmiany linii brzegu w obrębie nowo wybudowanego obiektu inżynierskiego na Kanale Bernardyńskim w km 5+727 planowanej drogi oraz konserwację z jednoczesnym umocnieniem koryta materiałem naturalnym rz. Prosny w km 6+202 i rz. Ciemnej w km 16+603.

Teren przedsięwzięcia został objęty inwentaryzacją przyrodniczą. Badania terenowe były prowadzone w 2017 r. Strony odwołujące się podkreślają, że dane, w tym inwentaryzacja przyrodnicza, z 2017 r. nie mogą być obecnie podstawą do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, ponieważ są nieaktualne i nie uwzględniają zmian w środowisku.

Biorąc pod uwagę okres, jaki może minąć od momentu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu uzyskania zezwolenia na realizację inwestycji GDOŚ uznał, że konieczne jest zreformowanie warunku III.12 decyzji RDOŚ w Poznaniu (punkt 13 sentencji niniejszej decyzji). Zgodnie z nowym brzmieniem tego warunku, na etapie ponownej oceny w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś., zweryfikowane zostaną dane dotyczące występowania i aktywności zwierząt z uwzględnieniem gatunków kluczowych, dużych i średnich kopytnych oraz płazów, na których liczebność mają wpływ zmienne warunki środowiskowe w tym postępujące zmiany klimatyczne. Dodatkowo w celu zwiększenia ochrony płazów reformacji uległy następujące punkty decyzji RDOŚ w Poznaniu: I.2.17 (punkt 4 sentencji niniejszej decyzji), I.2.32 (punkt 9 sentencji niniejszej decyzji) oraz I.2.34 (punkt 10 sentencji niniejszej decyzji), zwracające uwagę na odpowiedni sposób prowadzenia prac budowlanych w obrębie potencjalnych miejsc występowania fauny.

W celu ochrony ptaków występujących w sąsiedztwie inwestycji zreformowano warunek zawarty w pkt III.15 decyzji RDOŚ w Poznaniu (punkt 14 sentencji niniejszej decyzji), wskazując, że na etapie ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko konieczna będzie analiza zakresu działań kompensujących negatywne oddziaływania na ptaki.

Organ odwoławczy dokonał reformacji punktu I.2.17 (punkt 7 sentencji niniejszej decyzji) i określił sposób prowadzenia prac polegających na przełożeniu cieków. Ustalony schemat postępowania, w szczególności zapis nakazujący odłowienie i przeniesienie zwierząt

bytujących w „starym” korycie ograniczy negatywny wpływ tych prac na faunę cieków. W związku ze stwierdzoną obecnością kozy *Cobitis taenia*, oraz śliza *Barbatula barbatula* w ciekach, które odcinkowo mają być przebudowane, wyłączono możliwość prowadzenia tych prac w okresie tarła ryb i inkubacji ikry. Wskazany w warunku termin uwzględnia okres wędrówek, rozrodu i początkowej fazy wychowu potomstwa gatunków zidentyfikowanych w trakcie inwentaryzacji przyrodniczej. Dodatkowo, zobowiązano do prowadzenia prac ingerujących w ekosystemy wodne pod nadzorem ichtiologa i herpetologa. Wprowadzono również obowiązek wstrzymania prac, w razie stwierdzenia przez nadzór przyrodniczy obecności gatunków chronionych i podjęcia odpowiednich działań, które zostały wymienione w omawianym punkcie.

W treści modyfikowanego punktu I.2.27 (punkt 8 sentencji niniejszej decyzji) GDOŚ wskazał na konieczność prowadzenia wycinki drzew dziuplastych oraz o pierśnicy przekraczającej 150 cm również w obecności specjalisty entomologa, jako działanie zapewniające lepszą ochronę możliwych do występowania w terenie planowanych prac budowlanych chrząszczy saproksylofagicznych – związanych z występowaniem martwego drewna. W szczególności dotyczy to kozioroga dębosza *Cerambyx cerdo*. Dodatkowo określono termin, w jakim powinna być przeprowadzona kontrola chiropterologiczna i entomologiczna.

Organ odwoławczy uszczegółowił treść punktu I.2.32 (punkt 9 sentencji niniejszej decyzji) i tym samym wskazał konieczność przeprowadzenia prac zgodnie ze wskazaniem specjalisty herpetologa jako działanie zapewniające ochronę płazów.

Organ drugiego stopnia uszczegółowił również treść punktu I.2.34 (punkt 10 sentencji niniejszej decyzji) i wskazał punkty decyzji, których realizacja musi być prowadzona pod nadzorem przyrodniczym. Ponadto wskazano specjalistów, którzy mają wchodzić w skład nadzoru przyrodniczego. GDOŚ uwzględnił m.in. konieczność wykonywania prac w obrębie cieków wodnych pod nadzorem specjalisty ichtiologa. Sprecyzowano także obowiązki nadzoru botanicznego związane z kontrolą terenu inwestycji pod kątem występowania inwazyjnych gatunków roślin oraz określono sposób postępowania w przypadku stwierdzenia takich gatunków.

Treść punktu I.3.5 (punkt 11 sentencji niniejszej decyzji) została zreformowana ze względu na dostosowanie oznakowania przeźroczystych ekranów do możliwie najlepszych rozwiązań zapobiegającym kolizjom ptaków z transparentnymi przeszkodami. Z tego względu doprecyzowano to działanie minimalizujące, zgodnie ze współczesnym stanem wiedzy i wykorzystywanymi w tym zakresie rozwiązaniami.

Organ odwoławczy uznał za zasadne zmodyfikowanie punktu I.3.13 (punkt 12 sentencji niniejszej decyzji), dotyczącego zbiorników retencyjnych. W celu zapewnienia zwierzętom swobodnego dostępu do obiektów pełniących funkcję przejść dla zwierząt zobowiązano do lokalizowania zbiorników retencyjnych w odległości min. 50 m od krawędzi przejść. Wprowadzono także obowiązek ogrodzenia i zabezpieczenia zbiorników przed dostępem osób

niepowołanych oraz przed przedstawianiem się do nich płazów. W zmodyfikowanym warunku GDOŚ określił parametry ogrodzenia, a także sposób jego przymocowania do bramy lub furtki. Istotne jest, aby ogrodzenie na całej długości było szczelne.

Punkt III.12 (punkt 13 sentencji niniejszej decyzji) został doprecyzowany poprzez wskazanie dodatkowych analiz dotyczących inwentaryzacji przyrodniczej na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Organ odwoławczy wskazał również, że inwentaryzacja powinna odbywać się w terminach odpowiednich dla poszczególnych gatunków zwierząt.

GDOŚ dokonał reformacji punktu III.15 (punkt 14 sentencji niniejszej decyzji), poprzez wskazanie dodatkowych analiz, koniecznych do przeprowadzenia na etapie ponownej oceny. Dotyczą one działań kompensujących negatywne oddziaływanie planowanej wycinki na awifaunę, takich jak np. montaż budek lęgowych.

IV. Oddziaływanie w zakresie emisji hałasu, gazów i pyłów do powietrza oraz drgań dynamicznych.

Przedmiotowa inwestycja stanowi przedsięwzięcie, które może negatywnie oddziaływać na środowisko poprzez emitowanie gazów i pyłów do powietrza oraz hałasu do środowiska. Na etapie realizacji inwestycji źródłem powyższych emisji będą pracujące maszyny budowlane oraz sprzęt transportowy. Skala tych oddziaływań będzie jednakże ograniczać się do miejsca realizacji inwestycji oraz terenów bezpośrednio z nim sąsiadujących i będzie wiązała się jedynie z wystąpieniem czasowych i odwracalnych uciążliwości na tych terenach, nie będzie powodować znaczących negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko, w tym na życie i zdrowie ludzi. Oddziaływania w zakresie generowania hałasu, gazów oraz pyłu przez planowane przedsięwzięcie na etapie jego budowy będą dodatkowo ograniczane w związku z nałożonymi przez organ pierwszej instancji warunkami, m.in. w punktach: I.2.1 sentencji decyzji z 29 października 2024 r. zreformowanym w punkcie 1 sentencji niniejszej decyzji (zaplecza budowy będą lokalizowane poza terenami mieszkaniowymi, w odległości nie mniejszej niż 100 m od terenów podlegających ochronie akustycznej), I.2.5 sentencji decyzji z 29 października 2024 r. zreformowanym w punkcie 3 sentencji niniejszej decyzji (obowiązek zraszania dróg technologicznych w okresach suszy oraz zabezpieczenia pylistych materiałów sypkich przed ich rozwiewaniem, np. poprzez przykrycie plandekami wodoodpornymi), I.2.11 sentencji decyzji z 29 października 2024 r. (ograniczenie możliwości wykonywania prac związanych z realizacją przedsięwzięcia oraz ruchem pojazdów dostarczających surowiec i materiały do budowy do pory dnia).

Oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia w zakresie emisji gazów i pyłów do atmosfery na etapie eksploatacji przedsięwzięcia wiąże się z emisją substancji wskutek spalania paliw w silnikach pojazdów poruszających się ruchem kołowym w ramach planowanej drogi. W celu oceny skali i charakteru ww. oddziaływania autorzy raportu dokonali prognozy emisji w zakresie ilościowym i jakościowym w odniesieniu do takich substancji jak: PM_{2,5}, PM₁₀, dwutlenek siarki, tlenki azotu jako NO₂, tlenek węgla, benzen, węglowodory aromatyczne,

węglowodory alifatyczne. Analiza została wykonana z pomocą programu OPERAT FB w celu dokonania oceny w zakresie tego, czy nie zostaną przekroczone dopuszczalne poziomy, przewidziane przez przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16 poz. 87) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 845). Zgodnie z wynikami analizy przedstawionymi w raporcie, w przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia nie przewiduje się przekroczenia dopuszczalnych poziomów ww. substancji ani w prognozie na rok 2028 (rok planowanego oddania przedsięwzięcia do użytku), ani w prognozie na rok 2038 (dziesięć lat po planowanym oddaniu przedsięwzięcia do użytku). GDOŚ uznał wyjaśnienia w ww. zakresie za miarodajne oraz wiarygodne i w konsekwencji nie sformułował wniosków odmiennych od organu pierwszej instancji w powyższym zakresie.

Najbardziej uciążliwy pod względem emisji hałasu będzie okres funkcjonowania przedsięwzięcia, ze względu na długofalowy charakter ww. oddziaływania, którego źródłem będzie ruch kołowy pojazdów po trasie. W raporcie i jego aneksach przedstawiono analizę akustyczną, którą wykonano z wykorzystaniem metody obliczeniowej „NMPB-Routes-2008”, czyli francuskiej metody prognozowania hałasu drogowego. Metoda prognozowania oparta była na modelu rozprzestrzeniania się dźwięku w środowisku zawartym w polskiej normie PN ISO 9613-2 „Akustyka. Tłumienie dźwięku podczas propagacji w przestrzeni otwartej.”, a analiza została wykonana z wykorzystaniem oprogramowania do obliczeń akustycznych SoundPLAN. W ramach opracowania Studium Techniczno-Ekonomiczno-Środowiskowego dla zadania pn. „Wykonanie opracowań projektowych dla rozbudowy drogi krajowej nr 25 na odcinku Ostrów Wielkopolski-Kalisz-Konin” została przygotowana prognoza i analiza ruchu z 2017 r. wraz z uzupełnieniem z 2022 r. Prognoza ruchu została przygotowana z wykorzystaniem materiałów i danych wejściowych: Krajowego Modelu Ruchu udostępnionego przez GDDKiA, który został zaktualizowany i uszczegółowiony, Generalnego Pomiaru Ruchu (GPR) z 2015 r., 2010 r. i 2005 r., danych statystycznych społeczno-demograficznych. Prognoza ruchu została wykonana za pomocą specjalistycznego oprogramowania komputerowego Visum firmy PTV, które wykorzystuje matematyczne modele zachowań użytkowników samochodów w podróżach po modelowej sieci drogowej.

Na potrzeby analizy oddziaływania przedsięwzięcia na klimat akustyczny przygotowano średniogodzinowe natężenie ruchu drogowego w porze dziennej i nocnej, w podziale na pojazdy lekkie i ciężkie. W celu oszacowania prognozowanego ruchu w poszczególnych porach doby, na podstawie danych GPR z 2015 r. o ruchu w ciągu dnia (godz. 6.00-22.00) i w nocy (godz. 22.00-6.00), określono współczynniki udziału ruchu poszczególnych kategorii w tych dwóch okresach. Na podstawie tych danych oszacowano udział ruchu dla przedmiotowej inwestycji. Dla drogi objętej opracowaniem prognozę natężenia ruchu w godzinach dziennych i nocnych, dla pojazdów lekkich i ciężkich oraz natężenie ruchu w średniej godzinie dziennej i nocnej przyjęto dla roku 2028 – planowany rok

oddania drogi do użytkowania oraz dla roku 2038 – 10 lat po oddaniu inwestycji do użytkowania.

Organ pierwszej instancji ustalił na podstawie treści raportu i jego uzupełnień, iż planowane przedsięwzięcie będzie wiązać się z koniecznością zastosowania środków minimalizujących oddziaływanie akustyczne przedsięwzięcia. Ze względu na możliwość wystąpienia przekroczeń standardów jakości środowiska określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112) na terenach chronionych akustycznie faktycznie zagospodarowanych, jako działanie minimalizujące wskazano montaż ekranów akustycznych oraz przewidzenie ewentualnej rezerwy pod możliwość podwyższenia o 25% projektowanej wysokości ekranów akustycznych (punkty I.3.1 i I.3.3 sentencji skarżonej decyzji RDOŚ w Poznaniu). GDOŚ w wyniku przeanalizowania raportu dla planowanego przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania akustycznego na tereny sąsiadujące stwierdza, że lokalizacja ekranów akustycznych odpowiada miejscom, w których normy w zakresie klimatu akustycznego mogłyby nie być dotrzymane bez zastosowania tych ekranów.

W szczególności wskazać w tym miejscu należy, iż ekrany będą usytuowane w ciągu planowanej drogi w miejscach, w których oś drogi przebiega w pobliżu nieruchomości zakwalifikowanych, jako tereny podlegające ochronie akustycznej faktycznie zagospodarowane. W związku z powyższym GDOŚ uznaje ustalenia organu pierwszej instancji w powyższym zakresie za prawidłowe.

Ze względu na to, że szczegółowe analizy oraz projekty konstrukcyjne ekranów akustycznych będą wykonane w ramach projektu budowlanego organ pierwszej instancji wskazał na konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś. W ocenie RDOŚ w Poznaniu na tym etapie postępowania konieczna będzie aktualizacja danych przede wszystkim w odniesieniu do ponownej weryfikacji lokalizacji i parametrów (w tym geometrii, położenia, wysokości, długości) ekranów akustycznych z uwzględnieniem faktycznego zagospodarowania terenu oraz obiektów mających ulec rozbiórce i terenów zajętych pod budowę drogi, a także weryfikacja zakresu analizy porealizacyjnej z zakresu oddziaływania akustycznego (punkty III.1-3 sentencji decyzji z 29 października 2024 r.). GDOŚ uznał za zasadne stanowisko RDOŚ w Poznaniu w zakresie ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dot. ponownej analizy akustycznej i w efekcie utrzymał w mocy ten zapis.

Celem dokonania porównania ustaleń zawartych w raporcie, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia, wskazano na konieczność przeprowadzenia analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływania akustycznego,

a także odniesienia otrzymanych wyników do akustycznych standardów jakości środowiska (punkt VI sentencji decyzji RDOŚ w Poznaniu).

GDOŚ zaaprobował stanowisko RDOŚ w Poznaniu dotyczące weryfikacji zakresu analizy porealizacyjnej w kwestiach oddziaływania akustycznego przedmiotowego przedsięwzięcia na etapie ponownej oceny oraz obowiązku przeprowadzenia analizy porealizacyjnej.

Przeprowadzona w punkcie II.3.7 raportu analiza w zakresie prognoz ruchu drogowego wskazuje na brak dużych różnic między wariantami, jeśli chodzi o średniodobowe natężenie ruchu drogowego w 2028 i 2038 roku. W analizie wyszczególniono odcinki drogi, porę dnia i nocy oraz pojazdy lekkie i ciężkie.

Analiza sprawy wykazała konieczność uchylenia warunku zawartego w punkcie I.2.12 sentencji decyzji RDOŚ w Poznaniu i umorzenia postępowania organu pierwszej instancji w tym zakresie (punkt 6 sentencji niniejszej decyzji). Punkt ten obligował wnioskodawcę do wyeliminowania z placu budowy maszyn i pojazdów budowlanych, które nie dotrzymują określonych dla nich norm emisji hałasu. Obowiązek taki wynika wprost z treści § 64 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywanych robót budowlanych (Dz. U. Nr 47 poz. 401), który reguluje wytyczne w zakresie utrzymania, stosowania i obsługi maszyn i innych urządzeń technicznych i nie ma potrzeby jego transpozycji do warunków określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Planowane przedsięwzięcie wiąże się z emisją wibracji wywołanych wskutek pracy ciężkiego sprzętu budowlanego na etapie realizacji przedsięwzięcia, w szczególności podczas przygotowywania podłoża drogi, formowania nasypów oraz warstw podbudowy drogi i nawierzchni drogowej. Wspomniane oddziaływanie na etapie realizacji przedsięwzięcia będzie krótkoterminowe i chwilowe, ograniczone do miejsca prowadzenia prac.

Warto również zaznaczyć, że realizowana droga ma być wyposażona w nawierzchnię przystosowaną do przenoszenia ruchu ciężkiego (115 kN/oś), co pozwoli ograniczyć powstawanie deformacji i nierówności, a tym samym przyczyni się do zmniejszenia emisji drgań.

V. Postępowanie w sprawie przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko raz postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 10 u.o.o.ś.

Wyniki kontroli decyzji RDOŚ w Poznaniu z 29 października 2024 r. na etapie postępowania odwoławczego pozwoliły na ustalenie, że organ pierwszej instancji w prawidłowy sposób wypełnił zobowiązanie wynikające z art. 82 ust. 1 pkt 4 u.o.o.ś., zajmując stanowisko w przedmiocie konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania dotyczącego wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 10 u.o.o.ś. Mając na uwadze lokalizację

przedmiotowego przedsięwzięcia, która ma miejsce około 150 km od granicy państwa oraz zasięg jego oddziaływania, który ma charakter lokalny, zasadne było uznanie przez organ pierwszej instancji, iż w przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia nie przewiduje się możliwości wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko. GDOŚ przychyliła się do stanowiska organu pierwszej instancji w powyższym zakresie.

W punkcie III skarżonej decyzji RDOŚ w Poznaniu stwierdził konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś., ze względu na brak możliwości przedstawienia na obecnym etapie szczegółowego opisu niektórych elementów planowanego przedsięwzięcia i tym samym zastosowanych środków mających na celu zmniejszenie uciążliwości dla środowiska w związku z planowanym przedsięwzięciem, w szczególności w odniesieniu do gospodarki wodno-ściekowej oraz ochrony przyrody. Organ pierwszej instancji wskazał, że ponowna ocena uzasadniona jest także okresem, jaki upłynie od momentu wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji do czasu uzyskania stosownych zezwoleń związanych z jej realizacją i koniecznością dostosowania rozwiązań do zmiennych uwarunkowań terenowych i środowiskowych.

Na etapie postępowania odwoławczego GDOŚ zgodził się z zakresem ponownej oceny określonej przez organ pierwszej instancji i jednocześnie doprecyzował jej zapisy dotyczące oddziaływania planowanej drogi na środowisko przyrodnicze, co znalazło odzwierciedlenie w punktach 13 i 14 sentencji niniejszej decyzji. Pełne uzasadnienie zreformowanych punktów znajduje się w rozdziale III niniejszej decyzji (oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na obszary Natura 2000, chronione gatunki zwierząt, roślin i grzybów oraz krajobraz).

VI. Udział społeczeństwa w postępowaniu.

Jak wynika z akt sprawy, RDOŚ w Poznaniu zapewnił społeczeństwu udział w postępowaniu, zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy u.o.o.ś. i na zasadach określonych w rozdziale 2 „Udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji” ww. ustawy. Obwieszczeniem z 20 czerwca 2024 r., znak: WOO-II.420.14.2023.EK.31, organ pierwszej instancji zawiadomił społeczeństwo m.in. o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz o możliwości składania uwag i wniosków. Społeczeństwo miało możliwość zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy w okresie nie krótszym niż 30 dni. W uzasadnieniu decyzji organ zawarł informacje o przeprowadzonym udziale społeczeństwa w postępowaniu, a także odniósł się do wniesionych w toku udziału społeczeństwa uwag i wniosków. W ocenie GDOŚ analiza ta została przeprowadzona w sposób prawidłowy i rzetelny. Działania podjęte przez organ pierwszej instancji w tym zakresie były zgodne z obowiązującymi przepisami oraz należycie

uwzględniały zgłoszone uwagi poprzez ustalenie warunków środowiskowych dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w odwołaniach GDOŚ przedstawia poniższe stanowisko.

Ad 1.

W odpowiedzi na zarzut odwołujących, iż prognoza natężenia ruchu wykonana w 2016 r. została wykonana w sposób nieprofesjonalny i w związku z tym inwestor powinien wykonać nową prognozę GDOŚ informuje, że wnioskodawca wraz z aneksem do raportu z grudnia 2023 r. przedłożył nie tylko analizę i prognozę ruchu z 2017 r., ale również dodatkową, uzupełniającą analizę i prognozę ruchu drogowego dla projektowanego odcinka DK 25 na odcinku Konin-Kalisz-Ostrów Wielkopolski, wykonaną w 2022 r. Dodatkowe prace obejmowały opracowanie analiz i prognoz ruchu dla dodatkowych wariantów i stanowiły uzupełnienie wcześniejszego raportu z 2017 roku. RDOŚ w Poznaniu w decyzji z 29 października 2024 r. uwzględnił dane podane w uzupełnionej prognozie ruchu z 2022 r., zatem powyższy zarzut jest bezzasadny.

Ad 2.

W odpowiedzi na zarzut dotyczący nieaktualnej i nieuwzględniającej zmian w środowisku dokumentacji, na podstawie której została wydana decyzja z 29 października 2024 r., GDOŚ wskazuje, że RDOŚ w Poznaniu podczas analizy materiału dowodowego wziął pod uwagę powyższy fakt i odniósł się do niego w decyzji. Organ pierwszej instancji uznał, że na etapie prac projektowych rozwiązania w zakresie ochrony środowiska będą wymagały uszczegółowienia, w związku z czym stwierdził konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś.. Dodatkowo zaznaczył, że ponowną ocenę należy przeprowadzić w pełnym zakresie, z uwzględnieniem w szczególności m.in. aktualizacji prognozy natężenia ruchu na projektowanej drodze i drogach poprzecznych przebudowywanych w ramach przedsięwzięcia, weryfikacji zakresu analizy porealizacyjnej w kwestiach oddziaływania akustycznego przedsięwzięcia, rozwiązań projektowych systemu odwodnienia drogi, weryfikacji lokalizacji i parametrów obiektów pełniących funkcje przejść dla zwierząt wraz z uwzględnieniem odpowiedniego sposobu zagospodarowania otoczenia przejść zapewniającego ich funkcjonalność czy ponownej weryfikacji zakresu i metodyki porealizacyjnego monitoringu przyrodniczego.

GDOŚ, po przeanalizowaniu dokumentacji uznał, że informacje zgromadzone w aktach sprawy, w tym wyniki inwentaryzacji przyrodniczej przeprowadzonej na potrzeby opracowania raportu, są wystarczające do tego, aby ocenić wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Badania terenowe pozwoliły na zidentyfikowanie gatunków fauny bytujących na terenie i w sąsiedztwie przedsięwzięcia oraz miejsc cennych dla fauny, w tym lokalnych korytarzy migracyjnych oraz miejsc występowania cennych siedlisk przyrodniczych. Na podstawie tych danych, organy pierwszej i drugiej instancji sformułowały warunki, które

skutecznie zminimalizują negatywne oddziaływanie. Jednakże, jak wskazano w rozdziale III. Oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na obszary Natura 2000, chronione gatunki zwierząt, roślin i grzybów oraz krajobraz niniejszej decyzji, GDOŚ uznał, że część zapisów zaskarżonej decyzji wymaga korekty w celu określenia skutecznych i adekwatnych działań minimalizujących i kompensujących oraz w celu sprecyzowania obowiązków spoczywających na wnioskodawcy przy realizacji i eksploatacji przedmiotowej inwestycji. Z uwagi na powyższe, stwierdził, że konieczna jest reformacja punktów III.12 i III.15 decyzji z 29 października 2024 r., natomiast pozostałe zapisy punktu III decyzji RDOŚ w Poznaniu uznał za zasadne.

Zarówno organ pierwszej instancji, jak i organ odwoławczy przeanalizowały całość zgromadzonej w sprawie dokumentacji z poszanowaniem zasad wynikających z art. 77 § 1 k.p.a. Na skutek przeprowadzonej analizy, m.in. raportu w toku postępowania drugoinstancyjnego GDOŚ nie znalazł w nim niespójności i nieaktualnych danych, które uzasadniałyby uznanie tego dokumentu za wadliwy i niemogący stanowić podstawy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej drogi.

Ad 3.

GDOŚ szczegółowo zbadał analizę wielokryterialną wariantów inwestycji przedstawioną w raporcie i aneksach do raportu, w której przyjęto następujące kryteria: techniczne, środowiskowe, ekonomiczne, społeczne – tzw. modele preferencji. Wybrany kryteriom wnioskodawca przydzielił punkty i wagi, czyli współczynniki ważności danego kryterium w analizowanym modelu w porównaniu do pozostałych kryteriów. W oparciu o otrzymane wyniki w poszczególnych kryteriach oraz zastosowanie wag uzyskano ocenę poszczególnych wariantów we wszystkich modelach preferencji. Ostatecznie ocena poszczególnych wariantów stanowi sumę punktów uzyskanych w poszczególnych modelach preferencji. Analiza wielokryterialna wykazała, iż w modelu preferencji technicznej najwyższą ocenę uzyskał wariant W6, w modelu preferencji środowiskowej najwyższą ocenę uzyskał wariant W1, w modelu preferencji ekonomicznej najwyższą oceną zdobył wariant W1 natomiast w modelu preferencji społecznej wariant W5. Porównując warianty między sobą: wariant W1 wypada najkorzystniej pod względem ekonomicznym a najgorzej pod względem społecznym, wariant W5 najlepiej pod względem ekonomicznym a najgorzej pod względem środowiskowym, a wariant W6 najlepiej pod kątem technicznym a najgorzej pod kątem preferencji środowiskowej.

Odwołujący zarzucają, że w decyzji RDOŚ w Poznaniu wybrany został wariant W5 pomimo licznych protestów mieszkańców m.in. gmin Nowe Skalmierzyce, Gołuchów, Blizanów i Żelazków. W analizie wielokryterialnej w kryterium społecznym zostały uwzględnione następujące aspekty:

- liczba wyburzeń budynków mieszkalnych [szt.] – wyburzenia zabudowy mieszkaniowej spowodują konieczność przesiedlenia mieszkańców; może to wywoływać duży sprzeciw i opór społeczny, a także znaczną zmianę uwarunkowań

społecznych wśród mieszkańców; im większa liczba wyburzeń, tym wariant mniej korzystny;

- liczba wyburzeń budynków niemieszkalnych [szt.] – wyburzenia zabudowy niemieszkalnej, czyli gospodarczej i przemysłowej; im większa liczba wyburzeń, tym wariant mniej korzystny;
- liczba budynków mieszkalnych narażonych na oddziaływanie ponadnormatywnego hałasu [szt.] – określa wpływ inwestycji na zabudowę mieszkaniową, odzwierciedla zasięg prognozowanego oddziaływania hałasu i wskazuje na konieczność zastosowania odpowiednich zabezpieczeń przeciwhałasowych; im większa liczba budynków narażonych na ponadnormatywny hałas, tym wariant mniej korzystny;
- opinie mieszkańców – w trakcie prac studialnych nad studium techniczno-ekonomiczno-środowiskowym przeprowadzono spotkania informacyjne, których wyniki zostały uwzględnione w tym podkryterium; dla określenia preferencji społecznych przyjęto wariant W5 jako wariant odniesienia i przypisano mu notę równą 1; oceny dla wariantu W1 i wariantu W6 określono w odniesieniu do wariantu W5, obliczając stosunek liczby głosów poparcia przypadających na dany wariant, w odniesieniu do wariantu odpowiadającemu wariantowi W5; jednocześnie należy zaznaczyć, że opinie mieszkańców, szczególnie złożone po konsultacjach, w głównej mierze były sprzeciwem wobec realizacji inwestycji w przedstawionych wariantach, a nie wyborem pomiędzy zaprezentowanymi rozwiązaniami; im więcej punktów, tym wariant bardziej korzystny;
- opinie samorządów – preferencja dla wariantu władz danej gminy oznacza jeden punkt; im więcej punktów, tym wariant korzystniejszy;
- szacunkowa powierzchnia zajętości gleb kompleksów 1 i 2 [ha] – im większa powierzchnia, tym wariant mniej korzystny.

W analizie wielokryterialnej w kryterium społecznym badane warianty otrzymały następujące oceny:

- W1 otrzymał ocenę 5,379,
- W5 otrzymał ocenę 8,251,
- W6 otrzymał ocenę 8,078.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w raporcie wariant W5 generuje najmniej wyburzeń budynków mieszkalnych i niemieszkalnych oraz posiada najmniejszą liczbę budynków narażonych na oddziaływanie ponadnormatywnego hałasu. W wariantcie W5 w związku z realizacją przedsięwzięcia zostaną wyburzone 2 budynki o funkcji mieszkalnej oraz 7 budynków o funkcji niemieszkalnej. W pozostałych wariantach tj. w wariantcie W1 przewidziano do wyburzenia 15 budynków mieszkalnych oraz 30 budynków niemieszkalnych, natomiast w wariantcie W6 przewidziano do wyburzenia 3 budynki o funkcji mieszkalnej i 7 budynków o funkcji niemieszkalnej. Ponadto wariant 5 uzyskał w analizie wielokryterialnej

najwyższą ocenę w podkryterium opinii mieszkańców i, pomimo drugiego miejsca w podkryterium opinii samorządów, uzyskał najwyższą ocenę w kryterium społecznym.

W opinii GDOŚ zatem wybór wariantu W5 jako najkorzystniejszego w kontekście aspektów społecznych jest w pełni uzasadniony. Ponadto organ drugiej instancji zwraca uwagę, że wariant W5 uzyskał również najwyższą ocenę, tj. 32,322, po zsumowaniu ocen dla wszystkich modeli preferencji – wariant W1 otrzymał ocenę 30,663, a wariant W6 otrzymał ocenę 31,816. Z uwagi na powyższe GDOŚ przychyliła się do stanowiska RDOŚ w Poznaniu w zakresie wyboru wariantu W5 jako preferowanego rozwiązania.

Ad 4.

GDOŚ nie podziela zdania skarżących, że RDOŚ w Poznaniu nie zapoznał się z rozmieszczeniem i funkcjonowaniem sieci drenarskiej i melioracyjnej na terenie DK 25 w wariantcie W5 oraz niesłusznie uznał, że sprawność ww. sieci zostanie zachowana pomimo realizacji przedmiotowej inwestycji. W uzasadnieniu skarżonej decyzji na str. 49 organ pierwszej instancji wprost analizuje i przedstawia swoje stanowisko dotyczące powyższych kwestii: „Zakłada się zachowanie pełnej sprawności sieci drenarskiej i melioracyjnej występującej na trasie analizowanych wariantów drogi. Dokładny sposób budowy i przebieg zostaną uszczegółowione na etapie projektu budowlanego, kiedy opracowana zostanie mapa do celów projektowych, uzyskane zostaną szczegółowe warunki techniczne od zarządców sieci uzbrojenia technicznego oraz sporządzony zostanie projekt odwodnienia drogi. Zachowanie ciągłości sieci drenarskiej będzie miało na celu zapewnienie dotychczasowych warunków funkcjonowania sieci oraz uniknięcie zmian warunków gruntowo-wodnych. Planowana przebudowa i odbudowa sieci drenarskiej i melioracyjnej nie zmieni dotychczasowego użytkowania terenów sąsiadujących z analizowanymi wariantami przedmiotowej inwestycji, w związku z czym nie przewiduje się znaczących negatywnych zmian w zakresie stosunków wodno-powietrznych w glebach na tych obszarach.” oraz „W raporcie został zawarty załącznik graficzny przedstawiający „Mapę urządzeń ochrony środowiska”, gdzie przedstawiono zaprojektowane obiekty inżynierskie na rowach melioracyjnych. Nie ma zatem konieczności przedstawiania dodatkowych map terenów zmeliorowanych. Generalnym założeniem w zakresie przebudowy sieci drenarskiej i melioracyjnej jest zachowanie ich ciągłości i funkcjonalności. Tym samym po zidentyfikowaniu koniecznych do przebudowy odcinków sieci drenarskiej i melioracyjnej, zostaną zaproponowane rozwiązania projektowe na etapie projektu budowlanego, a następnie poddane uzgodnieniu z właściwym zarządcą sieci. Wszystkie zaproponowane zmiany w tym zakresie poprzedzone uzyskaniem warunków technicznych, będą podlegały również uzyskaniu stosownych zgód wodnoprawnych przed wystąpieniem o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej. Dodatkowo w niniejszej decyzji Regionalny Dyrektor nałożył warunek realizacji przedsięwzięcia polegający na tym, aby przebudowę lub likwidację kolidujących z przedsięwzięciem urządzeń melioracyjnych, w tym drenarskich, uzgodnić z właściwą gminną spółką wodną lub z zainteresowanymi właścicielami a prace wykonać w sposób zachowujący funkcjonalność urządzeń melioracyjnych i

niezmieniający istniejących stosunków wodnych.”. Wobec powyższego zarzut dotyczący niewystarczającego zapoznania się z dokumentacją sprawy przez RDOŚ w Poznaniu GDOŚ uznaje za niesłuszny.

Odnosząc się do kwestii zniszczenia melioracji i sieci drenarskiej gruntów rolnych w rejonie inwestycji, wskazany przez skarżących zarzut nie znajduje potwierdzenia w dokumentacji sprawy. Jak słusznie stwierdził RDOŚ w Poznaniu, inwestycja nie powinna negatywnie wpłynąć na funkcjonowanie istniejącej infrastruktury melioracyjnej – przebieg DK 25 został zaplanowany z uwzględnieniem istniejących urządzeń wodnych, a w razie kolizji przewidziano odpowiednie działania zabezpieczające i odtworzeniowe (punkty I.2.15-17, I.2.21, I.2.22 sentencji decyzji RDOŚ w Poznaniu). Tym samym twierdzenia skarżących o przyszłej degradacji gruntów są nieuzasadnione i nieoparte żadnymi dowodami.

Ad 5.

Ustosunkowując się do kwestii niezakwalifikowania inwestycji do § 3 ust. 1 pkt 35 lit. c i pkt 37 lit. c r.o.o.ś., pomimo że w ramach inwestycji planowana jest budowa zbiorników retencyjnych, GDOŚ wyjaśnia, iż projektowane zbiorniki retencyjne nie będą wpływały na sposób prowadzonej działalności, bowiem projektowana inwestycja polega na rozbudowie drogi krajowej, a nie jest bezpośrednio związana z magazynowaniem substancji. W związku z powyższym należy przyjąć, że zbiorniki retencyjne będą elementami infrastruktury towarzyszącej, czyli tzw. elementami peryferyjnymi. Nie zaliczają się zatem do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wskazanych w r.o.o.ś. (Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Zbiór interpretacji przepisów dotyczących rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko z lat 2010–2014 w zakresie gospodarki odpadami i ściekami, rolnictwa, leśnictwa i akwakultury, turystyki i wypoczynku i innych przedsięwzięć oraz kwalifikacji zmian przedsięwzięć, opracowanych w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska).

Odnosząc się do zarzutu, że raport jest niekompletny ponieważ nie uwzględnia oddziaływania zbiorników retencyjnych na środowisko oraz ich wpływu na wyniki wyboru wariantu najkorzystniejszego, GDOŚ zwraca uwagę, iż celem budowy zbiorników retencyjnych jest zapewnienie czasowej retencji oraz ochrony odbiorników, których stan techniczny nie pozwala na przejście odpływów w czasie deszczy nawałnych. Ponadto z uwagi na przekroczenie dopuszczalnych stężeń zawiesin w spływach wód opadowych z nawierzchni DK 25, wstępne podczyszczenie z zawiesin będzie następowało w zbiornikach retencyjnych, dzięki zastosowaniu osadnika wraz z separatorem substancji ropopochodnych. Jak wskazuje wnioskodawca, nie przewiduje się odprowadzania wód opadowych i roztopowych bezpośrednio do odbiorników ostatecznych – odprowadzane wody zawsze będą wcześniej podczyszczone oraz retencjonowane w zbiornikach retencyjnych. Planowane zbiorniki retencyjne zostaną uszczelnione. Biorąc pod uwagę powyższe nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu inwestycji na środowisko gruntowo-wodne, a projektowane zbiorniki retencyjne mają na celu ochronę tego środowiska.

Zarzut naruszenia art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. poprzez niezebranie w pełni materiału dowodowego i niedokonanie wyczerpującej analizy przez organ pierwszej instancji w ocenie GDOŚ jest bezzasadny. Analiza dokumentacji sprawy jednoznacznie wskazuje, że w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, RDOŚ w Poznaniu dokonał wnikliwego zbadania sprawy czego dowodem jest kilkukrotne wezwanie inwestora o przedstawienie wyjaśnień do raportu:

- pismem z 15 czerwca 2023 r., znak: WOO-II.420.14.2023.EK.5 – prośba o uzupełnienie informacji dotyczących m.in.: ochrony przed hałasem, hydrogeologii, pól elektromagnetycznych, ochrony przyrody oraz w zakresie wskazanym przez organ wodnoprawny;
- pismem z 1 grudnia 2023 r., znak: WOO-II.420.14.2023.EK.15 – prośba o uzupełnienie informacji dotyczących m.in.: ochrony przed hałasem, hydrogeologii, pól elektromagnetycznych oraz ochrony przyrody.

W oparciu o tak skompletowaną dokumentację, RDOŚ w Poznaniu wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach z 29 października 2024 r., w której określił szereg warunków mających na celu zabezpieczenie środowiska przed negatywnym oddziaływaniem przedmiotowej inwestycji. GDOŚ stwierdza, że organ pierwszej instancji działał zgodnie z zasadą zawartą w art. 77 § 1 – organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy oraz art. 80 k.p.a. – organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

Ad 6.

W odniesieniu do zarzutu, że z decyzji z 29 października 2024 r. nie wynika, dlaczego wariant W5 jest najbardziej właściwy, a organ pierwszej instancji bezwzględnie powinien dokonać oceny wszystkich wariantów wskazanych w raporcie, uargumentować swój wybór i wskazać, jakimi przesłankami kierował się, dokonując tego wyboru, GDOŚ zwraca uwagę, iż RDOŚ w Poznaniu na str. 22 decyzji z 29 października 2024 r. opisał najistotniejsze różnice pomiędzy wariantami, takie jak ilość budynków przewidzianych do wyburzenia i powierzchnia zajętych terenów leśnych. Ponadto wprost uargumentował wybór wariantu W5: „Biorąc pod uwagę przeprowadzone analizy oraz fakt, że w wyniku oceny oddziaływania na środowisko nie stwierdzono braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, czyli zaistnienia przesłanki z art. 81 ust. 1 ustawy ooś, Regionalny Dyrektor przychylił się do wniosku pełnomocnika i wskazał realizację przedsięwzięcia w wariantcie W5.”.

Dodatkowo w ocenie GDOŚ z treści decyzji z 29 października 2024 r. jednoznacznie wynika, że RDOŚ w Poznaniu szczegółowo i wyczerpująco przeanalizował oddziaływanie wszystkich wariantów w różnych aspektach (środowiskowych, społecznych, ekonomicznych i technicznych) i wybrał wariant, który okazał się najkorzystniejszy w ujęciu całościowym.

Ad 7.

Organ odwoławczy podkreśla, iż sam fakt, że RDOŚ w Poznaniu wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w wybranym wariantcie oznacza, że dokonał oceny raportu pod kątem jego kompletności i przydatności do wydania decyzji, a zawarte w nim warianty spełniają ustawowe wymogi, mimo że wprost nie zostało to zapisane w treści decyzji. Ponadto treść decyzji reguluje art. 82 u.o.o.ś. i GDOŚ, po zapoznaniu się z treścią decyzji z 29 października 2024 r., stwierdza, że zawiera ona wszystkie elementy wskazane w tym przepisie.

Ad 8.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego zasadności nadania skarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, należy wskazać, że zgodnie z art. 108 § 1 k.p.a., decyzji od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami, bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

W punkcie IX sentencji decyzji z 29 października 2024 r. RDOŚ w Poznaniu nałożył rygor natychmiastowej wykonalności. Swoje stanowisko w tym zakresie organ pierwszej instancji oparł na postulacie inwestora zawartym we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji. Jak wyjaśnił organ pierwszej instancji, za nadaniem decyzji z 29 października 2024 r. rygoru natychmiastowej wykonalności przemawia fakt, że przyjęte parametry drogi przyczynią się do stworzenia szybszego i bardziej komfortowego połączenia i poruszania się po drodze. Wpłyną one również na bezpieczeństwo uczestników ruchu.

Wybudowanie drogi spowoduje odciążenie istniejącej drogi krajowej nr 25. Oznacza to znaczne zmniejszenie poziomu hałasu na terenach leżących wzdłuż obecnej drogi krajowej nr 25, jak również znaczne zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do powietrza. Projektowana droga wykonana zostanie ze wszystkimi niezbędnymi zabezpieczeniami przeciwhałasowymi, więc nie będzie stanowić zagrożenia dla środowiska. Wszystkie te czynniki będą miały istotny wpływ na poprawę bezpieczeństwa ruchu, ochronę zdrowia i życia ludzkiego. Realizacja inwestycji przyniesie zatem wiele korzyści społecznych. Przedmiotowe zamierzenie jest elementem realizacji programu Ministerstwa Infrastruktury pn. „Budowa 100 obwodnic na lata 2020-2030”, przedsięwzięcie ma więc strategiczne znaczenie dla rozwoju sieci szybkich połączeń dla ruchu samochodowego w Polsce i jego realizacja wiąże się ze słusznym interesem strony. Nadanie niniejszej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności umożliwi podjęcie działań mających na celu pozyskanie wymaganych w procesie inwestycyjnym decyzji administracyjnych, w tym decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej i pozwołu na szybką realizację przedsięwzięcia.

W świetle powyższych wyjaśnień warto również zaznaczyć, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 7 marca 2007 r., sygn. akt: IV SA/Wa 2037/06, wskazał że: „pojęcie celu publicznego, oznacza cel dotyczący ogółu ludzi, służący ogółowi,

przeznaczony (dostępny) dla wszystkich”. Bezsprzecznie należy zatem uznać, że rozbudowa drogi krajowej, jako działanie o charakterze zarówno lokalnym, ale również regionalnym, a nawet krajowym, a nie jednostkowym, wypełnia znamiona przesłanki innego interesu społecznego, podlegającego ochronie na mocy art. 108 § 1 k.p.a. Należy zwrócić także uwagę na ugruntowane w tym zakresie orzecznictwo sądowo-administracyjne uznające za działania w interesie społecznym: budowę boiska sportowego (por. orzeczenie WSA w Gliwicach z 26 sierpnia 2011 r., sygn. akt: II SA/G1 81/11), budowę ulicy (por. orzeczenie NSA z 21 czerwca 1999 r., sygn. akt: IV SA 1425/97) czy też sieci elektroenergetycznej, jako inwestycji celu publicznego (por. orzeczenie NSA z 8 marca 2017 r., sygn. akt: I OSK 2418/16). Realizacja rozbudowy drogi krajowej wpisuje się zatem bez wątpienia w katalog działań podejmowanych w interesie społecznym, przedkładanym nad interes indywidualny pojedynczych stron postępowania. W ocenie GDOŚ przesłanki, w oparciu o które organ pierwszej instancji nałożył na decyzję z 29 października 2024 r. rygor natychmiastowej wykonalności są jak najbardziej słuszne i uzasadniają zastosowanie dyspozycji art. 108 § 1 k.p.a. w analizowanej sprawie., W konsekwencji zarzuty podniesione w tym zakresie należy uznać za bezpodstawne.

Ad 9.

GDOŚ zwraca uwagę, iż odwołujący się błędnie wskazuje, że w decyzji z 29 października 2024 r. RDOŚ w Poznaniu stwierdził, że strony postępowania miały możliwość zapoznania się do z całym zebrany materiał i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów do 10 września 2024 r. W decyzji z 29 października 2024 r. RDOŚ w Poznaniu, przedstawiając chronologicznie etapy prowadzonego postępowania, wskazał, iż „Po zebraniu całości materiału dowodowego, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a. zawiadomieniem z 10 września 2024 r. znak: WOO-II.420.14.2023.EK.38 Regionalny Dyrektor poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia co do zabranych dowodów i materiałów w sprawie przed wydaniem decyzji. W wyznaczonym terminie, podanym w zawiadomieniu żadna ze stron postępowania nie zapoznała się, ani nie złożyła uwag do zebranych dowodów i materiałów w toku postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia.” Organ pierwszej instancji w zawiadomieniu z 10 września 2024 r. wskazał stronom termin 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia na zapoznanie się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do ich treści.

Odnosząc się do zarzutu, iż jedynym pismem, jakie strona otrzymała było pismo z 28 października 2024 r., GDOŚ wyjaśnia, że liczba stron w przedmiotowym postępowaniu przekracza 10, zatem organ pierwszej instancji, zgodnie z art. 49 § 1 k.p.a., w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś., zawiadamiał strony o swoich czynnościach przez udostępnienie pisma na stronie Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ w Poznaniu. O powyższym sposobie zawiadamiania RDOŚ w Poznaniu poinformował strony w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania z 7 kwietnia 2023 r., znak: WOO-II.420.14.2023.EK.1, które zostało wywieszone na tablicy informacyjnej i na stronie Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ w Poznaniu.

W odniesieniu do zarzutu, że organ pierwszej instancji wystosował pismo informujące, o analizie wniesionych uwag w toku postępowania dopiero 7 miesięcy po jego złożeniu, GDOŚ wyjaśnia, że organ prowadzący postępowanie, zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a., ma obowiązek zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W analizowanej sprawie RDOŚ w Poznaniu prawidłowo zastosował dyspozycję art. 10 § 1 k.p.a., a fakt, iż nie udzielił merytorycznej odpowiedzi na wniesione uwagi i jedynie pismem z 28 października 2024 r. poinformował stronę, że zostaną one rozpatrzone, nie stanowi uchybienia mającego wpływ na jej wynik. Organ prowadzący postępowanie nie jest zobligowany do udzielania odpowiedzi odrębnym pismem na uwagi strony wniesione w toku postępowania. Jest on natomiast zobowiązany do przeanalizowania wniesionych postulatów i odniesienia się do nich w uzasadnieniu decyzji, co miało miejsce w analizowanej sprawie. W świetle powyższych wyjaśnień brak jest podstaw, by zarzut podniesiony w punkcie 9 uznać za zasadny.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Uchylenie decyzji w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 ab initio k.p.a. będzie miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów: I.2.1, I.2.2, I.2.5, I.2.17, I.2.27, I.2.32, I.2.34, I.3.5, I.3.13, III.12, III.15 decyzji RDOŚ w Poznaniu z 29 października 2024 r. Przywołana część decyzji została wydana z naruszeniem art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a. w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b, bowiem nie wskazywały one w sposób wyczerpujący wszystkich istotnych warunków korzystania ze środowiska. Reformując decyzję w powyższej części GDOŚ doprecyzował warunki dotyczące m.in.: wycinki drzew, zapewnienia nadzoru specjalistów, ochrony płazów, wymogu wykonania płotków herpetologicznych, minimalizacji emisji pyłów do środowiska oraz ochrony jednolitych części wód przed przedostaniem się szkodliwych substancji wykorzystywanych lub wytworzonych podczas realizacji inwestycji, zakresu ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Natomiast uchylenie decyzji i umorzenie postępowania pierwszej instancji – art. 138 § 1 pkt 2 in fine k.p.a. może mieć miejsce w sytuacji, gdy postępowanie to stało się bezprzedmiotowe. Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów: I.2.7, I.2.8, I.2.12 skarżonej decyzji. Punkty I.2.7 i I.2.8 zostały doprecyzowane i zakresowo uwzględnione w treści zreformowanego punktu I.2.2 skarżonej decyzji RDOŚ w Poznaniu (punkt 2 sentencji

niniejszej decyzji), natomiast bezprzedmiotowość punktu I.2.12 polega na tym, iż jego treść wynika wprost z obowiązujących przepisów prawa, przez co jego formułowanie jest zbędne.

Zgodnie natomiast z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie.

Wobec powyższego GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- zgodnie z art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę należy wniesć, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania decyzji;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych;
- skargę w formie elektronicznej należy wniesć na adres do e-Doręczeń: AE:PL-14966-78422-TRCJH-21 lub adres ePUAP: /gdosgovpl/SkrytkaESP, natomiast w formie papierowej – na adres siedziby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: Al.

PIOTR OTAWSKI
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
/ – podpisano cyfrowo – /

Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

Otrzymują:

36. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś, poprzez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób publicznego ogłaszania. pozostałe strony postępowania zgodnie z art.49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. (Dz. U. z 2022 r. poz. 1094 ze zm. w brzmieniu na dzień złożenia wniosku) i art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1890 ze zm.).

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu.